

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățământului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățământ, Știință și Cultură

ANUL XIII (XXXIV) Nr. 269 (1 355)
Sâmbătă 17 noiembrie 1984

8 pagini — 2,50 lei

CONGRESUL
AL XIII-LEA
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

REALEGEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN ÎNALTA FUNCȚIE DE SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI — VOINȚA UNANIMĂ A COMUNIȘTILOR, A ÎNTREGULUI POPOR

GARANȚIA ASCENSIUNII NOASTRE ÎN TIMP ȘI ÎN ISTORIE

Într-o unitate neclintită de voință cu întreaga țară, la acest început de noiembrie, în toate județele țării și în municipiul București au avut loc conferințele organizațiilor județene de partid și a organizației de partid a municipiului București, în care au fost adoptate hotărâri speciale prin care comuniștii, oamenii muncii de pe toate meleagurile patriei își manifestă aprobarea deplină față de Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27 iunie 1984 privind realegerea, la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., în fruntea partidului, în funcția de secretar general al partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii noastre socialiste, cetățeanul României socialiste, al epocii de strălucite împliniri care poartă numele său. Această propunere izvorăște din dragostea, respectul și recunoștința comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de gândirea sa creatoare, originală și de cei peste 50 de ani de activitate revoluționară.

În această epocă, de împliniri fără precedent în îndelungata istorie a poporului nostru, inaugurată de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., străbunul pământ al patriei a cunoscut construcția celei mai drepte orânduri, a libertății și independenței, a ritmurilor înalte de dezvoltare socio-economică și cultural-științifică; România s-a afirmat în lumea contemporană prin politica sa de cooperare și înțelegere internațională, de susținere a instaurării unei noi ordini economice internaționale și de promovare a celor mai nobile aspirații de pace și de progres.

Cu mândrie îndreptățită, comuniștii din toate organizațiile de partid din întreaga țară au raportat împlinirile dobândite, îndeosebi în ultimele două decenii, ce vor rămâne peste veacuri, care alcătuiesc treapta trainică pe care se va înălța România de mâine și se vor afirma fapte cetezătoare cu spirit revoluționar, pe drumul de muncă și victorii care va fi deschis de Congresul al XIII-lea al P.C.R.

În Hotărârea privind susținerea propunerii ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales secretar general al partidului, adoptată de Conferința organizației județene de partid Constanța, se spune: „Marile citorii de importanță națională înălțate în acest județ — Canalul Dunăre-Marea Neagră, Combinatul Petrochimic Midia, Centrala Nuclearo-Electrică Cernavoda — precum și tot ce avem de împlinit în continuare — noul canal Poarta Albă-Midia-Năvodari, porturile Constanța-Sud, Cernavoda, Medgidia, Basarabi și Midia, exploatarea șteiului din platforma continentală românească a Mării Negre, sistemele de irigații pentru întreaga suprafață arabilă a județului — sînt o mărturie a gândirii clarvăzătoare și înțelepciunii cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu asigură dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor țării”.

Împliniri cu dimensiuni și semnificații similare pentru noul chip al patriei se află în toate celelalte județe ale țării, în funcție de condițiile complexe specifice ale fiecăruia. Ele alcătuiesc corola de lumini a construcției noastre socialiste, izvorite din gândirea și acțiunea revoluționară ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, care și-a legat numele — în filele de aur ale istoriei poporului român — de tot ceea ce s-a împlinit mai bun, mai mare și mai durabil pe aceste meleaguri ale noastre, din totdeauna și pentru totdeauna.

Învățământul contemporan din țara noastră se înfățișează ca una dintre realitățile cele mai profunde înnoite din viața întregii noastre societăți socialiste, operă a secretarului general al partidului, a acestui mare bărbat al lumii contemporane, cetezător scrupulos și constructor al viitorului patriei noastre.

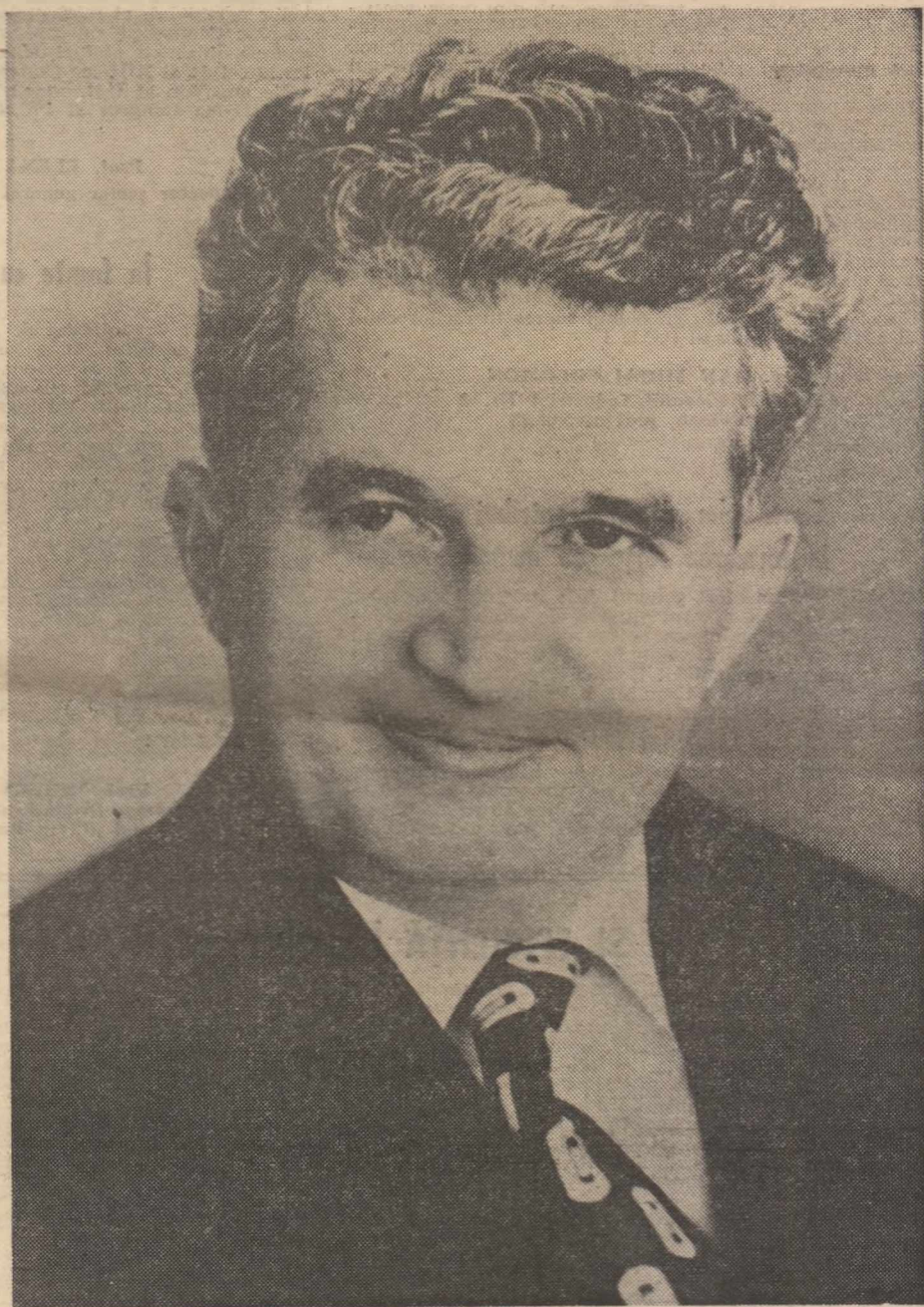
Definit, în gândirea secretarului general al partidului, ca principalul factor al pregătirii și perfecționării forței de muncă, izvor de cultură și civilizație pentru întregul popor, învățământul a cunoscut o simultană dezvoltare extensivă și intensivă. Extensiv, s-a manifestat prin mărirea continuă a duratei pregătirii obligatorii, astăzi de zece ani, a tuturor copiilor țării, fără nici un fel de discriminare, în cadrul unei rețele de unități școlare, de la grădinițe și pînă la institutele de învățământ superior răspindite pe întregul teritoriu al țării, iar intensiv, prin restructurarea profundă, corectarea cerințelor construcției noastre socialiste, a profilelor de pregătire a elevilor și studenților, prin realecătuirea planurilor și programelor de învățământ, a manualelor școlare și cursurilor de învățământ superior, prin creșterea însemnată a ponderii pregătirii pentru munca productivă, prin sporirea importanței științelor fundamentale în formarea tinerilor pentru muncă și pentru viață, prin dezvoltarea tuturor activităților menite să educe în spirit revoluționar generațiile aflate în școli, licee și în învățământul superior.

S-au afirmat orientări și dimensiuni noi în întregul învățământ din țara noastră, de excepțională însemnatate, cum sînt integrarea învățământului cu cercetarea științifică și cu producția, accentuarea caracterului formativ al activităților instructiv-educative și dezvoltarea spiritului și muncii de creație ale cadrelor didactice, elevilor și studenților.

Pentru toate marile împliniri de pînă acum în patria noastră, pentru locul însemnat și rolul prestigios pe care le ocupă țara noastră între țările lumii contemporane, comuniștii care muncesc în învățământ, cadrele didactice, în hotărâre unanimitate, integrîndu-se voinței întregului popor, vîd în reinvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu, în înalta funcție de secretar general al partidului, garanția sigură a altor viitoare eroice realizări, certitudinea transunerii în viață a hotărîrilor ce vor fi adoptate la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a programului de edificare a socialismului și comunismului pe străbunele noastre meleaguri și în mereu înnoitele noastre așezări.

Să ne angajăm, cu legămînt solemn, că vom acționa cu întreaga noastră energie și cu dăruire, pentru a îndeplini neabătut hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., pentru a transpune în practică gândirea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru a înobilă fără conținere marea carte a faptelor de muncă și de luptă ale poporului nostru, în opera de făurire a unei vieți demne, libere și independente.

COSTIN ȘTEFĂNESCU

URĂM SUCCES DEPLIN LUCRĂRILOR CELUI
DE AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI
COMUNIST ROMÂN, CU ANGAJAREA FERMĂ
DE A ÎNDEPLINI NEABĂTUT HOTĂRÎRILE
ÎNALȚULUI FORUM AL COMUNIȘTILOR

ÎN INTERIORELE ACESTUI NUMĂR DE REVISTĂ NE-AM STRĂDUIT SĂ
REDĂM GÎNDURILE ȘI SENTIMENTELE CARE ÎI ANIMĂ PE TOȚI OAMENII
ȘCOLII ÎN ACESTE ZILE SĂRBĂTOREȘTI DIN PRAJMA CONGRESULUI
AL XIII-LEA, PRECUM ȘI O PARTE DIN NUMĂRUL IMPRESIONANT DE
MANIFESTĂRI CARE I-AU FOST CONSACRATE

MARELE FORUM AL COMUNIȘTILOR

Moment de excepțională însemnătate în viața și activitatea partidului și poporului

URĂM SUCCES DEPLIN LUCRĂRILOR CELUI DE AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, CU ANGAJAREA FERMĂ DE A ÎNDEPLINI NEABĂTUT HOTĂRÎRILE ÎNALTULUI FORUM AL COMUNIȘTILOR

Creștem și vom crește oameni de nădejde

În aceste momente din ajutorul evenimentului de excepțională însemnătate în viața și activitatea partidului, a poporului, Marele Forum al Comuniștilor, cel de al XIII-lea Congres al P.C.R., care va inscrie o nouă filă grandioasă în istoria de aur a Epocii Ceaușescu, trăim cu toții sentimente de înaltă mândrie patriotică. Avem mândria marilor înfăptuiri revoluționare din viața social-economică a patriei noastre din ultimile două decenii, înfăptuiri care au schimbat înfățișarea întregii republici. Avem mândria de a ne considera, împreună cu întregul popor, părtași la opera de construcție socialistă, de a fi contribuit prin munca noastră, de creștere a tinerelor generații, la opera de transpunere în viață a direcțiilor partidului, a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe care, din adincul sufletului, cu sentimente de profundă dragoste, îl dorim reales în funcția de secretar general al partidului. Creștem și vom crește în liceul nostru viitori metalurgiști, oameni de nădejde ai industriei noastre grele și sintem hotărâți ca, în continuare, să îndeplinim neabătut hotărârile celui de al XIII-lea Congres, în pregătirea elevilor pentru producție, pentru o înaltă conduită morală cetățenească în minunata societate prefigurată de directivele partidului. Urăm deplin succes lucrărilor celui de al XIII-lea Congres al P.C.R.!

Prof. DAN MIHAI SOLOMON
directorul Liceului Industrial Nr. 2
din Roman, județul Neamț

**Contribuim și vom contribui
la formarea forței de muncă**

Angajate într-un efort general de a îndeplini exemplar mărețele sarcini ale acestui an, cadrele didactice din județul Călărași întâmpină cu noi și noi succese Congresul al XIII-lea al Partidului Communist Român, care va jalona noile direcții ale dezvoltării României pe drumul glorios al socialismului și comunismului. Este un prilej de strălucit bilanț al dezvoltării economico-sociale a patriei noastre, cit și de conturare a marilor ei perspective de progres. Astăzi, în cetatea de foc a Călărașului, Combinatul Siderurgic, cu oțelăria electrică cu turnare continuă, care produce din anul 1979, cu laminorul de profile mijlocii, cu secția de confecții metalice și cu secția de prelucrări metalice, la Combinatul de Celuloză și

Hirtie, în întreprinderea de Construcții Nave și Piese Turnate și în alte întreprinderi călărășene, lucrează peste 32 mii de muncitori, cărora li se adaugă locuitorii satelor care muncesc cu hârnicie pe ogoarele județului. Școlile și cadrele didactice călărășene sînt implicate în marile succese din ultimii 20 de ani ale acestor oameni ai muncii. Avem mândria de a considera că am contribuit și că vom contribui la pregătirea și formarea forței de muncă a județului în spiritul direcțiilor partidului, al înțeleptelor îndrumări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe care întregul tineret școlar, toate cadrele didactice, alături de întregul popor, îl dorim reales la cel de al XIII-lea Congres.

Ne angajăm să transpunem în viață hotărârile celui de al XIII-lea Congres al P.C.R., căruia îi urăm deplin succes.

Prof. ELENA MATEIAS
inspector școlar general al județului Călărași

În frunte cu comuniștii

Comuniștii Organizației de partid din liceul nostru au studiat și dezbătut în această perioadă, cu profundă atenție, proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al partidului, relevind cu această ocazie realizările de înalt prestigiu, la nivelul marilor exigențe ale prezentului și viitorului, progresul multilateral al societății socialiste românești, sub semnul marilor izbînzi ale viitorului nostru luminos. Pentru noi toți este evident rolul însemnat care revine învățămîntului, școlii, în progresul social economic al țării. Promotorul cel mai susținut al acestei orientări este secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din a cărui inițiativă întregul nostru învățămînt a fost pus pe baze noi, revoluționare, vizind soluționarea unor probleme fundamentale ale instrucției și educației. Realegerea sa în funcția de secretar general al partidului la cel de al XIII-lea Congres este pentru noi toți o dorință fierbinte, unanimă. Ne angajăm ca, în frunte cu comuniștii, să depunem tot sufletul pentru înfăptuirea în continuare a marilor obiective ale partidului, a hotărârilor celui de al XIII-lea Congres al partidului. Urăm deplin succes marelui forum al comuniștilor!

Prof. MINERVA TITIENI
secretara Organizației de bază P.C.R.
de la Liceul „Liviu Rebreanu” din Bistrița

**Manifestări, fapte, acțiuni consacrate
marelui eveniment**

„Generația Congresului al XIII-lea al P.C.R.”, așa se vor numi de acum înainte tinerii pionieri arădeni care au primit de curind cravata roșie cu tricolor în fața Monumentului eroilor de la Păuliș. (Prof. Gh. Cămăraș) ● La Școala Nr. 1 din Buzău a avut loc o dezbateră pe tema: „Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea — temelie trainică pentru viitorul comunist al patriei”. La aceeași școală s-a desfășurat și un concurs de arte plastice cu titlul: „România, patria omeniei, patria libertății”. (Prof. Dan Stroe) ● Printre numeroasele acțiuni inițiate la Liceul Industrial Nr. 2 din Găești, în întimpinarea Congresului al XIII-lea, la loc de frunte se înscrie sesiunea de referate și comunicări științifice, la care au participat cu lucrări, pe lângă elevi și profesori găeșteni, cadre didactice universitare de la Institutul Politehnic din București ● Din programul activităților organizate pe luna octombrie a.c. la Casa Personalului Didactic din București, consemnăm expunerea-dezbateră instituită: „Inițiativele României, ale președintelui Nicolae Ceaușescu, consacrate păcii și colaborării internaționale”, la care au fost prezente cadre didactice bucureștene din învățămîntul preșcolar ● Dintr-un alt program — al Casei Personalului Didactic (a județului Dolj) — trimis redacției noastre, desprindem câteva manifestări organizate de bibliotecarii școlari. Așa sînt, de pildă, expoziția de carte: „Partidul—Ceaușescu—România”, deschisă la Casa Personalului Didactic și în fiecare unitate de învățămînt doljeană, și analiza-dezbateră: „Principalele concluzii desprinse din analiza activității desfășurate în anul școlar 1983/1984 și măsurile ce se impun pentru ridicarea nivelului științific și educativ al procesului de învățămînt, în vederea realizării sarcinilor stabilite de Congresele al XII-lea și al XIII-lea al P.C.R.”, cu participarea bibliotecarilor școlari din Craiova și din liceele județului ● În noul și modernul local al Grădiniței Nr. 19 din Iași, Inspectoratul Școlar Județean și Comitetul Sindicatului Învățămînt Iași au organizat masa rotundă cu tema: „Educația patriotică a tinerii generații prin cunoașterea și receptarea valorilor spiritualității românești”, la care au fost invitați cercetătorii istorici ieșeni: Al. Zub, Gh. Botezatu și I. Voicu (Prof. Ioana Irimia, președinta Sindicatului Învățămînt Iași) ● Elevii claselor cu program suplimentar de artă, sub îndrumarea talentatei profesoare de desen Elena Birhală, de la Școala Nr. 9 din Focșani, au deschis o frumoasă expoziție de artă plastică: „Portrete de aur din istoria poporului român” ● Prof. L. Saigău, directorul Casei Personalului Didactic a județului Vrancea, care ne-a trimis știrea de mai sus, ne mai informează despre conferința „Literatura ca sursă de modele pentru educația estetică și moral-patriotică a tinerii generații” ținută de prof. univ. dr. Zoe Dumitrescu-Busulenga, directorul Institutului „George Călinescu”, în fața cadrelor didactice vranceane. La aceeași manifestare a fost luat în dezbateră „Manualul de limba română pentru clasa a VI-a”, făcîndu-se aprecieri și propuneri pentru perfecționarea edițiilor viitoare. Discuțiile au fost conduse de prof. Dumitru Săvulescu, inspector în Ministerul Educației și Învățămîntului.

D. CICHIRA

„CREATIVITATE ȘI EFICIENȚĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT”

În cursul acestei săptămîni, a avut loc, în București, sesiunea de referate și comunicări științifice, cu tema: „Creativitate și eficiență în învățămînt”, organizată de Inspectoratul Școlar al Municipiului București, Comisia municipală a sindicatelor din învățămînt și Casa Personalului Didactic București în cinstea Congresului al XIII-lea al Partidului Communist Român și în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României”. La deschiderea lucrărilor — în ziua de 8 noiembrie a.c. — în adunarea plenară, au luat parte prof. Rada Mocanu, adjunct al ministrului educației și învățămîntului, cadre ale inspectoratului școlar municipal, profesori, învățători și educatoare de la unități de învățămînt din Capitală. Lucrările sesiunii — care se încheie astăzi, 17 noiembrie — s-au desfășurat în următoarele secții: I) Limba și literatura română; II) Desen — educație ar-

tistică-plastică; III) Muzică; IV) Matematică; V) Biologie-Agricultură; VI) Fizică; VII) Chimie; VIII) Discipline tehnologice; IX) Științe sociale — Istorie; X) Limbi moderne; XI) Învățămînt special — Case de copii; XII) Învățămînt preșcolar; XIII) Învățămînt primar; XIV) Geografie.

Comunicările prezentate, urmate de discuții și concluzii, au constituit un nou prilej de afirmare a concepțiilor creatoare ale cadrelor didactice bucureștene, în efortul lor de a perfecționa metodele didactice, spre a asigura o eficiență deplină procesului instructiv-educativ pe toate treptele și profilurile de învățămînt, avînd în vedere îndeplinirea exemplară a politicii Partidului Communist Român în domeniul învățămîntului.

DOINA STERESCU-SANTIMBREANU

Liceul „A.T. Laurian” din Botoșani la 125 de ani

Sărbătorirea a 125 de ani de la înființarea Liceului „A. T. Laurian” din Botoșani s-a constituit într-un ansamblu de acțiuni închinete Congresului al XIII-lea al P.C.R., pe durata unei săptămîni, în perioada 22—28 octombrie a.c. Unitatea s-a pregătit sărbătorite pentru acest eveniment. S-a renovat clădirea, s-au reamenajat cabinetele și laboratoarele, s-a realizat un nou laborator, modern, de chimie.

Întreaga propagață vizuală a fost refăcută, aplicînd ultimele indicații primite de la Ministerul Educației și Învățămîntului, ea constituind, în prezent, un model pentru toate liceele din județ.

În ziua de 27 octombrie 1984, a avut loc sesiunea de referate ale elevilor din liceu și un spectacol închinat evenimentului.

Duminică, 28 octombrie 1984, în aula Liceului „A. T. Laurian” a avut loc o

adunare solemnă la care au participat elevii, foști elevi și cadre didactice. Cu acest prilej tovarăsa Ileana Jalbă, prim secretar al Comitetului județean de partid, a adresat felicitări conducerii liceului, elevilor și cadrelor didactice pentru rezultatele de prestigiu pe care le obțin an de an și le-a urat noi și însemnate realizări în aplicarea politicii partidului în acest domeniu.

În continuare, prof. Rada Mocanu, adjunct al ministrului educației și învățămîntului, a prezentat mesajul conducerii Ministerului Educației și Învățămîntului. Au mai transmis salutul lor Inspectoratul Școlar, Organizația de U.T.C. din unitate, foști elevi.

Prof. MIHAI MATEI
inspector școlar general
al județului Botoșani

Copiii lumii cîntă pacea

De curînd a apărut la Editura Ion Creangă o carte, pe cit de ingenioasă, pe atît de incântătoare, semnată de Victor Tulbure și Raluca Tulbure. Cel dintîi fiind un binecunoscut poet de azi (și autor de excelentă literatură pentru copii, totodată), secondat de fiica sa în această întreprindere de inimă și de minte, ea însăși delicată autoare de stihuri, încă din anii fragezi.

Cartea se numește, simplu și profund în același timp, **Dreptul de a fi iubiți** — al copiilor lumii, desigur, și este definitivă, într-un cuvînt înainte, „Corabia cu o sută de catarge”, reunind tot atîtea nume ce bat, au bătu de timpuriu la porțile consacării, în cîteva cazuri deja consacrate.

Culegerea ar fi putut să fie patronată, așadar, de emoționantul și mereu actualul vers eminescian: „Dintre sute de catarge...”. Și ea chiar stă sub caldă, nostalgică lui iradiere, pentru că, iată — cel puțin în cîteva bune cazuri, este vorba de autori ce nu au înșelat deloc aștep-

tările. Cam Tho, bunăoară, scria la numai 10 ani, pe vremea războiului de independență națională din Vietnam, versuri de adevărată pregnanță, mature în exprimarea trăirii interioare a copilului ce era („Invăț”). Și mai micuța spaniolă Eugenia Rafael León (9 ani) vibrează transfigurată în fața naturii, ritmînd stihuri pe chiar tărîmul poeziei, în diafanitatea lor: „A fost o prea frumoasă iasomie / ce tristă se stîngea într-o cîmpie. // Căci nimeni nu era să o adape / și nici măcar s-o vadă mai de-aproape. // Dar a venit și ploaia așteptată / și iasomia a crescut deodată!”. În timp ce Volodia Ivanov (12 ani) cadentează esenian despre un minz în imensitatea stepei rusești, care ar bate depărtările, visînd „să pască sub soare / și să bea din izvor...”, ca în fermecătoarele basme.

Nu știm exact ce au devenit acești copii-poeti... Știm însă — și ne bucurăm nespus — că o congeneră a lor din România, Carolina Ilica a și devenit o voce distinctă și un nume de rezonanță al litericii românești contemporane, autoare de acum a mai multor culegeri de remarcabile poeme. La 16 ani, Carolina își

trecea proba harului ei incontestabil, într-un dens, expresiv „Pastel cu țara”, reprodus fericit în cartea de față: „Curge peste cîmpuri aur inspicat, / Furtunii înăbușate în macii de foc, / Se usucă talia ierbiilor înalte / Și totu-i fierbinte, și totu-i noroc. // Zumzăie sate — stupuri de stupuri — / Să stringă-nfrățite mierile plîinii. / Țara se spală-n lumini de proverbe / Și se răcorește în pacea fîntînii”.

În minunata carte alcătuită de cei doi autori, își dau mina miraculoși mici creatori de pe toate meridianele globului; sînt voci în devenire, prefigurînd, cum am văzut, nume de poeți autentici. Voci răsunîndu-ne reconfortant, despre lume, despre visurile luminoase ale unei generații care își și prospectează ziua de mîine, a lor și a umanității în fond. Fiîndcă omenirea își va avea această zi de mîine așa cum știe să și-o pregătească.

Alcătuitorii culegerii își luminează paginile cărții lor și cu înduioșătoare picturi, de asemenea, semnate de copii, între care nu puține sînt de o notabilă expresivitate în puritatea, naivitatea, direcțivitatea comunicării lor. Într-adevăr, acești copii pictează cu toată ființa lor,

adresîndu-se lumii — pe care o gîndesc și o vor mai bună, mai frumoasă, cu soare mult și cu împliniri pe măsura visurilor lor ingenue.

Poeți și pictori. își vor răspunde nu pîrat peste timp, unii își și răspund deja, ca autori de frumos, și probabil nu-i vor uita pe cei ce le-au deschis, aici, prima fereastră spre orizonturile necuprinse ale artei. Ei pot avea bucuria că versurile le sînt sau le vor fi recitate în fața unor semeni ai lor, la serbările școlare, la alte manifestări de acest fel, desenele le vor fi vizionate, sporînd la rîndul lor dragostea pentru artă a lumii, a celor mici, ca și a celor mari, deopotrivă.

Raluca și Victor Tulbure au pus în carte, negreșit, suflet din sufletul lor. Să nu uităm că versiunea românească a traducerilor le aparține, că adesea pornind de la un stih fericit, au conturat un poem, un nume, dîndu-le relief. Dar poezii adevărate sînt generoși prin definiție și se împlinesc ei înșiși — și prin ceea ce fac pentru alții.

Un gînd bun și Editurii Ion Creangă, care a făcut posibilă apariția acestei cărți-sărbătoare!
HRISTU CĂNDROVEANU

„Trebuie să educăm copiii și să dezvoltăm la aceștia dragostea de muncă în toate domeniile, acolo unde are nevoie societatea noastră socialistă.”

NICOLAE CEAUȘESCU

MUNCA DE AZI

„Întreg ciclul gimnazial — observa într-o recentă convorbire prof. ing. Lucia Căminșteanu, inspector școlar al municipiului București — constituie o etapă importantă, hotărâtoare, a pregătirii politehnice a elevilor. Pregătirea copiilor pentru muncă, formarea abilităților manuale încep evident mai de mult, chiar de la grădiniță, și continuă în clasele primare care condiționează, de altfel, viitoarea evoluție pe această linie a elevilor din clasa a V-a; deci, pregătirea politehnica își află primele reperi în clasele V—VIII. Largul avantaj tematic al acestei pregătiri în diverse domenii practice (țiplărie, broderie, prelucrarea metalelor, croitorie, gastronomie, lăcătușărie, electrotehnică, electronică etc.) va facilita adaptarea elevilor la exigențele pregătirii tehnico-productive în prima și cea de a doua treaptă de liceu. Sînt în ciclul gimnazial două momente deosebit de importante ale pregătirii tehnice: primul îl reprezintă clasa a V-a, în care are loc și familiarizarea cu atelierul, cu masa de lucru, cu toate exigențele muncii tehnico-productive care, pe parcursul a patru ani de școală, va permite elevilor să se orienteze pe bazele elementare ale unor largi domenii, caracteristice producției de bunuri materiale. Cel de al doilea îl constituie clasa a VIII-a, moment în care se încheie un ciclu de pregătire, moment de finalizare, în care ciclul gimnazial urmează să încredințeze primele trepte de liceu elevii apti pentru o profesie social utilă.”

Sînt relevante, în sprijinul ideii formulate de inspectoarea Lucia Căminșteanu și pentru seriozitatea cu care se cere tratată pregătirea tehnico-productivă în ciclul gimnazial, și opiniile și experiența unor maștri-instructori din municipiul București: „Dacă te ocupi serios de formarea abilităților practice încă din clasa a V-a — ne spunea tovarășul Constantin Bangu, „profesor de practică” la Școala Nr. 21 din sectorul 3 — și continui în mod susținut această preocupare în clasele următoare, în clasa a VIII-a culegi roadele. Elevul, avînd o bază deja formată în domeniul țiplăriei, al prelucrării metalelor, al lăcătușăriei, va avea cu siguranță mult mai ușor acces la lucrările de electrotehnică din clasa a VIII-a. Se cere să insiști mult, de la început, pe noțiuni elementare, pe buna organizare a locului de muncă, pe ținuta corespunzătoare activității practice, să stîrnești interesul elevilor, să-i cointeresezi.”

„În cazul nostru, este nu numai specific, dar și obligatoriu, nici nu ar fi posibil altfel — adăuga tovarășul Nicolae Chercia de la Centrul de ateliere al Școlii Nr. 204, în care se efectuează pregătirea tehnico-productivă a elevilor de la Școlile Nr. 204, 121, 154, 205 și 59 din sectorul 6 — să nu lucrăm de la catedră, ci alături de elevi, mai ales în clasa a V-a; la fel cum învățarea conduce mina elevului din clasa I, noi îl învățăm pe elev să țină ferăstrăul în mînă, să țină mina lipită de corp, astfel încît energia să fie preluată de acesta, să facă mișcări scurte, simetrice, neobositoare, deoarece o acțiune de tăiere nu antrenează numai mina dreaptă, ci și mina stîngă care mișcă placașul sau scindura, astfel încît ferăstrăul să nu fie obligat la o mișcare rotundă.”

Am înțeles din opiniile exprimate de tovarășa Vasilica Bănuță, maștru-instructor la Școala Nr. 21, că ceea ce este valabil pentru instruirea tehnico-productivă a băieților este, în principiu, valabil și pentru pregătirea tehnico-productivă, la aceeași clasă, a fetelor, care își formează abilitatea mișcilor pentru împletituri cu andrele. (În legătură cu formarea „abilității mișcilor” este de menționat observația tovarășei Lucia Căminșteanu, privind însemnătatea deprinderilor pe care copiii și le-au format încă din clasele primare.) „Într-adevăr, ne confirmă tovarășa Vasilica Bănuță, beneficiind din capul locului de un astfel de fond de pregătire, putem să trecem cu repezitate pe domeniul stimulării creativității, al productivității și al eficienței economice. Și, din propria experiență, aș spune că de felul cum demarăm din clasa a V-a depinde și calitatea obiectivelor executate.”

După cum aprecia și maștrul-instructor Nicolae Chercia, instruirea tehnico-productivă permite o strînsă împletire a obiectivelor instructive cu cele formative. „Nu se pune la clasele V—VIII — cu atît mai mult la clasa a V-a — sarcina de a forma meseriași, ci de a le forma gîndirea manuală, îndemnarea, de a conjuga o judecată corectă asupra lucrului efectuat și a o finaliza printr-o execuție concretă corectă, adecvată, corelată respectivei judecăți. În acest scop, maștrul-instructor are obligația să creze și ambianța, climatul necesar. Spre exemplu, dacă în fluxul tehnologic al executării unui produs intervine o operație zgomotoasă, dacă toți elevii efec-

tuează această operație în același timp, se produce un zgomot obositor care diminuează forța de concentrare a elevilor și care este dăunător sănătății. Acest efect poate fi evitat printr-o judicioasă repartitie a elevilor, prin rotație, asupra diverselor operații. Cum evoluează — sau cum pot evolua — elevii ca cei ai maștrului-instructor Nicolae Chercia, de la aceste abilități practice din clasa a V-a, ne spune tovarășul profesor al elevilor Școlii Nr. 21, Constantin Bangu, pentru care „instruirea tehnico-productivă constituie o triadă indisolubilă: instructivă, educativă și productivă, pentru dezvoltarea armonioasă, fizică și intelectuală a copiilor, prin consolidarea practică a cunoștințelor căpătate la celelalte discipline, într-un sistem organizat de muncă și orientare școlară și profesională.”

Deși școala noastră este patronată de Întreprinderea de Rețele și Distribuție Gazelor, colaborăm mai mult cu Întreprinderea de Construcții Metalice și Prefabricate București, secția Titan, al cărei specific este de natură să ne asigure în mai mare măsură condiții optime pentru a răspunde cerințelor programelor școlare de instruire tehnico-productivă la clasele V—VIII. Aceasta produce nenumărate subsanabile cu caracter industrial energetic. Dintre acestea, noi ne-am ales 15 lucrări pe care le putem efectua cu elevii din clasele V—VIII, și anume: cleme diversificate pentru legături aeriene din sistemul energetic, aparataj electroenergetic, vizoare pentru celule-stații, capace de transformator pentru izolare, amplificatoare de audio-frecvență. În marea lor majoritate, aceste piese sînt din aluminiu, așa că pot să fie mai ușor prelucrate — ceea ce corespunde posibilităților specifice vârstei elevilor — asigurîndu-li-se nivelul de rugozitate și fiabilitate solicitat de controlul tehnic de calitate al întreprinderii. Ne-am autodotat cu citeva mașini, unele mici — mașini de tăiat, de pilit, de filetat, de polizat — cu scaune ergonomice. Fiecare elev execută, în flux tehnologic, structurile operaționale cerute de programa școlară, pe etape de muncă.

La clasa a VI-a, de exemplu, executăm cleva de alunecat. Aceasta este un bloc de aluminiu format din două bacuri prin care se prind două fire de înaltă tensiune. Materialul vine în școală turnat brut de la fabrică. Elevii efectuează măsurarea acestuia, trasarea, pilirea și burghierea. Se prelucurează astfel două culece cu bacurile superior și inferior care sînt prinse între ele prin șuruburi, metric 6 cu saibă, piuliță și inel de siguranță. În clasa a VII-a, unde se execută cleme de blocare, elevii efectuează toate operațiile de mai sus și, în plus, față de acestea, operațiile de zincuire, finisare și filtrare. Clasa a VIII-a, care execută derivații de racord, repetă și ea aceleași operații, efectuînd în plus operații de montaj, asamblaj și poansonare.

Clasa a VIII-a se constituie ca un corolar al pregătirii tehnico-productive din clasele anterioare. Astfel se pleacă mai întîi de la lucrări simple ca: legarea în serie, mixtă, paralelă și derivație, pentru ca mai tîrziu să se ajungă la realizarea de mici aparate electrice și electrotehnice, aparate simple de radio cu unu sau doi tranzistori, diferite jocuri didactice etc. O confirmare a nivelului de pregătire a elevilor noștri îl constituie realizările acestora în cadrul celor două cercuri productive uzinale „Făurarii” și „Energeticianul”, de pe lîngă secția Titan a Întreprinderii de Construcții Metalice București. Astfel, pentru lucrările realizate de ei, aceștia au obținut Premiul I la etapa republicană a „Concursului cercurilor tehnico-aplicative uzinale” și „Premiul internațional pentru rezultate excepționale în domeniul creației tehnice originale” la „Concursul de creație al cercurilor pionieresti, din țările socialiste”, concursuri care s-au desfășurat între 14—19 aprilie 1984 la Botoșani, sub egida Anului Internațional al Tineretului; cite o diplomă pentru locul I pe municipiul București, la secțiile de „Mecanică”, și „Electrotehnică” ale concursului „Meseria brătară de aur” care a avut loc cu ocazia aniversării a 35 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor. La faza pe sector a Concursului „Start spre viitor” din acest an, cele două cercuri au obținut o diplomă pentru locul I și una pentru locul II. De asemenea cercurile uzinale ale Școlii Nr. 21 au primit la sfîrșitul anului școlar trecut diploma „Meritul pionieresc” acordată de C.N.O.P., 30 de elevi sînt posesori ai Diplomei de inovatori eliberată de Întreprinderea de Construcții Metalice și Prefabricate București.”

OCTAVIAN BUZESCU

PROFESIA DE MÎINE

Așa cum reiese din proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea, perspectivele dezvoltării economico-sociale a României în seama de pregătirea forței de muncă, de perfecționarea ei, acest obiectiv reflectîndu-se clar în politica partidului nostru în domeniul învățămîntului. Aceste prevederi relevă, deci, implicînd, rolul învățămîntului nostru contemporan în pregătirea tineretului pentru meseriile productive care au o însemnată pondere în ramurile de bază ale economiei naționale.

Red.: Cum contribuie reprezentanții școlii din județul Timiș — presupunînd legătura acesteia cu familia, cu organizațiile de copii și tineret — la cultivarea, în rîndul elevilor, a motivației pentru aceste profesii?

Prof. Vasile Bolog, inspector general al Inspectoratului Școlar Județean Timiș: Intrucît astăzi pregătirea școlară temeinică a elevilor nu mai poate fi privită unilateral, implicînd-o atît pe cea teoretică, de cultură generală, cit și pe cea practică, profesională, este necesar să raportăm toate activitățile care vizează crearea motivației pentru muncă, în general, pentru cea productivă în special, la realitatea obiectivă. Adică, în primul rînd la cerințele economiei județului și a țării, actuale și de viitor. Pentru aceasta inspectoratul școlar și-a propus citeva obiective care să conducă, pe de o parte, la înțelegerea de către toate cadrele didactice a exigențelor școlii moderne, pe de altă parte, la îmbunătățirea metodologiei de lucru cu elevii în vederea opțiunii lor pentru meseriile prioritare. Astfel, ne preocupăm, în continuare, asigurarea în toate unitățile școlare a unei baze materiale care să permită desfășurarea unui învățămînt cu caracter practic-aplicativ, activ, favorabil integrării experimentului în procesul de predare-învățare; deci care să stimuleze interesul cognitiv al elevilor și, implicînd, să faciliteze desăvîrșirea și valorificarea aptitudinilor lor, realizarea aspirațiilor lor profesionale. De asemenea, vom acționa pentru perfecționarea sistemului de informare a elevilor cu privire la meseriile pe care le oferă liceele și școlile profesionale din județ, vom urmări integrarea acestora în fiecare nou ciclu de învățămînt, ținînd seama de progresele pe care le înregistrează și depîndînd cauzele eșecurilor, pentru a le diminua cit mai mult; vom diversifica procedeele folosite în perioada de preorientare școlară pentru elevii clasei a VIII-a. În același timp, vom organiza activități de perfecționare sistematică a pregătirii psihopedagogice și metodice a cadrelor didactice, inginerilor ce predau discipline tehnice și maștrilor-instructori, avînd în vedere și importanța cunoașterii elevilor — cu ajutorul unor instrumente științifice — în scopul corespunzătoarelor orientări profesionale.

Prof. Maria Albu, directoarea adjunctă a Școlii Nr. 16 din Timișoara: Foarte important în cultivarea motivației pentru muncă, pentru alegerea unei profesii în domeniul industriei sau agriculturii, cred că este coordonarea armonioasă a tuturor activităților organizate cu elevii, școlare și extrașcolare, în toate treptele de învățămînt. Fiîndcă pregătirea profesională nu începe în liceu sau în clasa a VIII-a, ea nerezumîndu-se la cîștigarea unor deprinderi practice. În felul acesta se poate opera cu transferul de cunoștințe dobîndite, într-un cadru sau în celălalt, înlesnindu-se abordarea interdisciplinară în procesul de predare-învățare.

Red.: Într-adevăr. Și fiînd cunoscut aportul covîrșitor al științei și tehnicii la dezvoltarea producției, această importanță poate fi apreciată mai complet de elevi dacă procesul instructiv-educativ se desfășoară pe principiul interdisciplinarității.

Ing. Lucreția Zagone, directoarea Liceului Industrial Nr. 5 din Timișoara: În orice liceu industrial tehnologiile nu pot fi însușite temeinic fără a face un permanent apel la cunoștințele asimilate, la una sau alta din disciplinele fundamentale. În ceea ce privește legătura dintre disciplinele de specialitate și instruirea practică (concretizată și prin colaborarea maștrilor-instructori cu inginerii), la noi, aceasta se evidențiază cel mai bine în calitatea produselor confecționate de elevi în atelier sau în întreprindere.

Ing. Eugenia Horhoianu, Liceul Industrial Nr. 5: Este cunoscut, cel puțin teoretic, în ce măsură, hotărîtoare, participă desenul tehnic la dezvoltarea simțului proporțiilor, al celui estetic, la vederea în spațiu ale elevului, la stăpînirea limbajului tehnic, fiînd un instrument indispensabil în cunoașterea utilajelor cu care se lucrează în industria modernă. Pentru ca elevii să-l înțeleagă, să-l citească ușor, am conceput dotarea cabinetului de desen tehnic cu material didactic care îi

ajută totodată să-și valorifice și cunoștințele dobîndite la matematică sau fizică.

Prof. Maria Albu: O pildă de interdisciplinaritate o oferă și ora de dirigenție, desfășurată prin dezbateră unor teme care contribuie efectiv la educarea elevilor în spiritul muncii, și nu doar în general, ci al muncii necesare societății noastre socialiste. Ele pot fi continuate, în conținut, prin vizitarea unor licee industriale și a unor întreprinderi cu același profil. Apoi este vorba și despre înțelegerea interdisciplinară a obiectelor de învățămînt de către elevi, potențată de cercurile practic-aplicative sau științifice, care largesc considerabil sfera informațiilor utile și oportune, le stimulează creativitatea, independența, spiritul de echipă și care urmăresc atît formarea unor deprinderi de muncă manuală și intelectuală, cit și depistarea unor aptitudini, contribuînd, deci și la cunoașterea aprofundată a elevilor.

Prof. Mihai Predescu, psihopedagog, membru al Cabinetului județean de orientare școlară și profesională: O asemenea cunoaștere înseamnă să așezăm la baza acestei motivații aspirațiile profesionale ale elevilor, pe care le putem influența, de la vîrstele mici, în acord cu înclinațiile, aptitudinile, pregătirea lor școlară, trebuințele lor — pe de o parte — cu nivelul de dezvoltare al științei și tehnicii, al societății noastre în general — pe de altă parte. Cultivîndu-i aspirații realiste, contribuim la dezvoltarea unor motivații optime, care se bazează pe o pregătire școlară și profesională optimă și nu neapărat maximă. În felul acesta decizia profesională poate deveni un act conștient, liber și responsabil. Fiînd vorba despre cercurile elevilor, merită menționate, pentru finalitatea lor formativă deosebit de fructuoasă, și cele cu caracter științific și tehnic aparținînd Casei Pionierilor; aici elevii se familiarizează cu particularitățile unor meserii de vîrf din industria noastră. Același bine definit rol stimulat, formativ îl are și Stațiunea micilor naturalști din municipiul Timișoara, cu o mare varietate de profiluri, care le oferă posibilitatea de a se obișnui cu activitățile productive din agricultură. Membrii acestor cercuri sînt disciplinați în muncă, au simțul datoriei foarte dezvoltat, dau un mare randament școlar.

Red.: Cu alte cuvinte, motivația pentru muncă productivă apare în strînsă corelație cu motivația învățării și cu motivația socială. Cum izbutesc școala să-i determine pe elevi să conștientizeze această interdependență?

Ing. Conrad Richter, inspector școlar: Încă din clasele a VII-a și a VIII-a elevii noștri au posibilitatea să ia contact nemijlocit cu un număr mare de meserii care se regăsesc în cele 21 de profile ale liceelor timișene, prin colaborarea unităților școlare gimnaziale cu mari întreprinderi care reprezintă profilele economice de bază ale județului: mecanic, electrotehnic, construcții, industrie ușoară, agricultură. Acest lucru sprijină continuitatea pregătirii tehnico-practice în treapta I. În scopul de a stimula alegerea de către elevi a unor meserii productive, pentru prima dată în județul nostru am organizat concursuri pe meserii la clasele a VII-a și a VIII-a, în 29 unități de învățămînt, scîntînd — și obținînd — implicarea responsabilă în executarea unui produs, antrenarea elevului la actul deciziei profesionale.

Ing. Lucreția Zagone: Elevilor noștri le este prezentată industria ușoară a județului din primele săptămîni de școală, pentru a-și cunoaște în acest fel și posibilitățile de repartizare în cele 18 întreprinderi existente în acest profil. În ceea ce privește instruirea lor practică — unul dintre stimulii cei mai eficienți în crearea motivației pentru muncă productivă, atunci cînd sînt bine subordonați acestui tel — ea se înfăptuiește în cele cinci ateliere școlare și în întreprindere, atît pentru cei de la clasele liceale, cit și pentru cei din școala profesională. Esențial este, însă, cum se desfășoară.

Maștru instructor Emil Vereș, atelierul de țesătorie: Cred că totul depinde de o bună organizare, îndrumare și supraveghere a muncii elevului, în așa fel încît acesta să dorească să devină țesător. Prima etapă înseamnă acomodarea cu particularitățile — și cele neplăcute (zgomotul, de exemplu) — ale meseriei și inițierea în procesul tehnologic, începînd cu cele mai simple operații; a doua — formarea deprinderilor practice și de comportare în atelier; următoarea — specializarea și ultima — perfecționarea prin efectuarea practicii în întreprindere. Cînd elevul își ia în primire mașina, i se repartizează și o normă didactică de muncă, calculată din norma muncitorului în mii bătăi pe oră, pe război, ținînd seama de zona deservită. Aceste norme didactice sînt progresive pe stadii de calificare și, credem, optime. Nu facem deosebire între elevii de liceu și cei de școală profesională.

VALERIA BACIU

CONGRESUL
AL XIII-LEA
AL P.C.R.

TREBUIE SĂ SE ACORDE O ATENȚIE MAI MARE, ÎN TOATE FORMELE DE ÎNVĂȚĂMÎNT — ÎNCEPÎND DIN GRĂDINIȚĂ PINĂ LA CURSURILE POSTUNIVERSITARE, FORMĂRII ȘI EDUCĂRII PATRIOTICE, REVOLUȚIONARE A TINERETULUI, A TUTUROR CETĂȚENILOR PATRIEI NOASTRE.

NICOLAE CEAUȘESCU

ÎNVĂȚAREA CORECTĂ A LIMBII ROMÂNE ACT DE CULTURĂ DE ÎNALT PATRIOTISM

Este de mult timp cunoscut faptul că școala reprezintă factorul hotărâtor în îmbogățirea exprimării elevilor, în dezvoltarea bagajului lingvistic cu care creștia vin de acasă, în cultivarea limbii literare. Prin întregul proces de învățămînt, ca, de altfel, prin toate activitățile educative cu elevii, școala are înalta datorie patriotică de a păstra și dezvolta bunul cel mai de preț cu care se nasc copiii — „limba ce-o vorbim”. „Limba — spunea Vasile Alecsandri — este tezaurul cel mai prețios pe care îl moștenesc copiii de la părinți, deopotrivă cel mai sacru lăsat de generațiile trecute și care merită să fie păstrat cu sfințenie de generațiile ce-l primesc”.

Dragostea pentru limba română, care a însoțit permanent istoria noastră, a însoțit lupta înaintașilor pentru apărarea ființei naționale și înfăptuirea marilor idealuri ale unității și demnității noastre. Fiind limba națională, limba oficială a statului nostru, limba întregului popor, limba română este instrumentul principal care îi ajută pe cetățenii patriei noastre să exprime, prin vorbire sau în scris, idei, cunoștințe, gânduri și sentimente, să se înțeleagă și să stabilească între ei relații multiple de muncă și de viață, în scopul participării lor la întreaga activitate socială.

Pentru copiii și tinerii angajați în procesul complex de instruire și educație, gradul de stăpânire a limbii române determină în mod direct randamentul școlar, capacitatea de a asimila informația dată de școală la toate disciplinele de învățămînt.

În întreaga sa evoluție, școala româ-

nească a fost puternic marcată de respectul pentru limba noastră, pentru valorile pe care ea le-a întruchipat. Astăzi, când învățămîntul românesc a căpătat o accentuată orientare spre practică, spre producție, în consens cu obiectivele dezvoltării economice a patriei, cînd, în mod justificat, se dă o atenție specială însușirii temeinice, în școală, a disciplinelor științifice fundamentale, capătă o însemnătate și mai mare însușirea limbii române de către întreaga generație, ca bază a cunoașterii. Desigur, învățătorilor și profesorilor de limba română le revin cele mai mari obligații în cunoașterea limbii noastre naționale și în cultivarea exprimării. Obiectivele studierii limbii române în școală sînt însă sarcini ale întregului personal didactic. Necesitatea „frontului comun” în acțiunea de dezvoltare a capacității elevilor de a se exprima în limba română decurge din cerințele generale ale pregătirii teoretice și practice a elevilor, ale educației acestora.

Obiectivele cum sînt: citirea fluentă și corectă, deprinderea scrisului cîțet și dacă se poate frumos, respectarea cerințelor de ordin estetic în redactarea unei lucrări, cunoașterea sensului propriu al termenilor folosiți, dezvoltarea vocabularului și însușirea limbajului specific disciplinelor, formarea capacității și deprinderii de a dezvolta un subiect, o temă, o idee, de a răspunde la întrebări, în enunțuri logice, clare, de a lua notițe, de a rezuma un text și de a sistematiza o informație, de a descrie și povesti, de a extrage idei din mai multe surse și de a le integra într-o lucrare cu caracter

unitar, de a elabora un plan de idei sau un conspect etc. — chiar dacă acestea figurează în mod expres doar în programa de limba română, ele trebuie să existe în preocuparea tuturor cadrelor didactice, indiferent de disciplina de învățămînt pe care o predau. Urmărirea și realizarea, în procesul de predare-învățare, a acestor obiective determină direct dezvoltarea aptitudinilor lingvistice ale elevilor, formarea unui stil propriu de exprimare, le creează respect pentru cuvîntul spus sau scris, cultivă ordinea și logica în actul comunicării, înlătură clișeele verbale, metaforismul și bombasticismul, prețiozitățile și inflația verbală atît de supărătoare în unele compoziții ale elevilor. În acest fel, prin pregătirea copiilor și tinerilor pentru viața de adult, prin crearea celui mai important suport al gândirii — limba, școala îndeplinește un act de cultură de înalt patriotism.

Cunoașterea limbii române, îmbogățirea vocabularului și cultivarea exprimării elevilor depind în mare măsură de lectura acestora, care constituie mijlocul principal de perfecționare a modului de exprimare, de dezvoltare a competenței lor lingvistice. „O limbă corectă și (...) frumoasă (...), scria academicianul Iorgu Iordan, se învață în primul rînd din lecturi literare”.

Pentru ca lectura să îndeplinească acest rol este necesar ca școala să aibă mai mult în atenția ei preocupările elevilor pentru cititul cărților literare, științifice, tehnice și social-politice, îndrumarea, orientarea și valorificarea lecturii în procesul de învățămînt, precum și în celelalte activități instructiv-educative. Îmbogățirea lecturii elevilor nu este, așa cum

se consideră uneori, o sarcină numai a profesorului de limba română și, eventual, a bibliotecarului. Ea trebuie să facă parte din planurile de activitate ale tuturor educatorilor. Este firesc, de aceea, ca toate cadrele didactice să-și pună astfel de întrebări: Ce citesc elevii? Citesc? Cum își aleg cărțile? Cum este consemnată lectura lor? Cum este valorificată aceasta în cadrul lecțiilor, al cercurilor cultural-artistice, științifice și tehnice, al activităților educative organizate în colaborare cu organizațiile de copii și tineret?

Consiliile de conducere ale unităților de învățămînt, directorii de școli, cadrele și comisiile metodice trebuie să analizeze periodic preocupările elevilor în domeniul lecturii, să găsească forme și modalități de atragere a acestora spre cartea literară, științifică, tehnică sau social-politică, spre reviste și ziare care se adresează tinerei generații, surse importante pentru lărgirea orizontului de cunoaștere și pentru îmbogățirea permanență a exprimării.

Ridicarea gradului de însușire a limbii române de către tinăra generație este de neconceput în afara respectului pentru gramatica limbii noastre, pentru normele și regulile limbii literare în ipostaza ei standard, în toate lecțiile și activitățile susținute în școală. În ultimii ani au apărut lucrări fundamentale în domeniul ortografiei, ortoepiei și punctuației. Au fost difuzate în tiraje de masă îndreptare ortografice, ortoepice și de punctuație, care să ajute școala în acțiunea de cultivare a exprimării elevilor.

Să nu uităm, așadar, că de la grădiniță și pînă în ultima clasă a liceului, limba română este patria noastră, că numele patriei noastre este, după expresia poetică a lui Nichita Stănescu, tot patria, că „o patrie fără de nume nu este o patrie”.

DUMITRU SĂVULESCU

Inspector general

în Ministerul Educației și Învățămîntului

OBIECTIVELE INSTRUCTIV-EDUCATIVE ALE LECȚIILOR DE CITIRE

Familiarizarea elevilor cu citirea primară cu instrumentele muncii intelectuale, în primul rînd, cu cititul constituie unul dintre obiectivele principale, și, totodată, conținutul întregii activități desfășurate, funcția sa de bază. Didactica și practica școlară au subliniat importanța și necesitatea definirii scopului și obiectivelor lecțiilor de citire, adică a tot ceea ce este necesar ca elevii să cunoască la sfîrșitul învățării și ce informații să-și însușească în vederea dezvoltării gândirii și rezolvării unor sarcini teoretice și practice. Este bine ca accentul să cadă pe a ști cum să se învețe (deținerea unor deprinderi de muncă intelectuală). Pe baza determinării obiectivelor (descrieri mai concrete și detaliate ale schimbărilor pe care scopul le conține ca intenție, formulate la nivelul întregii lecții) se pot planifica secvențele de învățare. De asemenea, vor fi sugerate și procedeele didactice, itemarile pentru testele de evaluare etc.

Contrar vechilor practici după care se obișnuia să se enunțe obiectivele în termeni de conținut, în prezent, apare tot mai evidentă preocuparea de explicare a acestora în termeni de însușire a unor comportamente. O bună parte dintre obiectivele stabilite pot avea un caracter operațional (comportamental), iar din subsumarea achizițiilor (modificărilor) cantitative pe care acestea le prefigurează se vor reflecta modificările calitative, educaționale sau formative, transformări în conștiința și conduita elevilor, realizabile în timp, pe parcursul a numeroase lecții.

Este bine ca obiectivele educative ale lecției de citire să fie formulate în funcție de conținutul textului și decurgînd din cele cognitive. Acestea se vor referi la însușirea unor reprezentări și noțiuni morale, la formarea unor atitudini, trăiri emoționale, interese etc. Este necesar ca elevii să cunoască și să înțeleagă noțele definitorii, sensul și cerințele valorilor, principiilor, normelor, preceptele și regulile morale, modul în care elevul să se comporte într-o situație dată, să sesizeze caracterul normativ, exigențele conținute în principii, norme sau reguli morale, să-și însușească criteriile de apreciere pe care să le folosească în situații similare, să înțeleagă, concomitent, necesitatea respectării lor, astfel încît acestea să devină mobiluri interne ale conduitei individuale.

Pentru stabilirea obiectivelor unor lecții este bine să se cunoască cerințele esențiale ale definirii lor corecte: a) să fie exprimate în funcție de subiect (elev,

clasă, grupă); b) să fie concrete (specifice), ușor observabile, cu accent pe ceea ce vor realiza elevii după învățarea lecției.

În vederea valorificării depline a potențialului instructiv, și mai ales, educativ al conținutului textelor lecțiilor de citire din manualele claselor I-IV, pentru textele care conțin o narațiune, elevii vor ști: să citească textul, în gînd și cu voce tare, în ritm propriu, corect, conștient, fără omisiuni sau repetări, cu respectarea semnurilor de punctuație; să dovedească înțelegerea momentelor subiective (locul și timpul acțiunii), eventual, participanții, personajele cu trăsăturile lor de caracter (expozitiunea), succesiunea întâmplărilor, din ce în ce mai însoțite de desfășurarea, pînă cînd se atinge momentul cel mai captivant de maximă încordare (punctul culminant) și ultimul moment care înfățișează sfîrșitul acțiunii (deznodămîntul), fiind capabili să delimiteze fragmentele după anumite criticii; să extragă cuvintele al căror sens nu-l înțeleg și să caute în dicționar explicația; să analizeze expresii plastice sau paremiologice; să desprindă mesajul textului; să sesizeze semnificația faptelor, evenimentelor, interdependența lor; să analizeze sensul figurat al imaginilor artistice folosite, să redea succint, cu propriile cuvinte, conținutul integral sau anumite pasaje; să redea structura personajului literar și mijloacele artistice folosite de scriitor; să sesizeze că un anume personaj reprezintă o categorie de oameni, o atitudine general umană, un tip mai mult sau mai puțin răspîndit, intrunind, în cele din urmă, specificul repetării realității în literatură; să distingă trăsăturile de caracter ale personajelor, sesizîndu-le din faptele și cuvintele acestora, din replicile autorului sau ale altor personaje, din descrieri; să construiască propoziții cu cuvinte noi; să redea în scris răspunsul la diferite întrebări privind conținutul textului; să extragă anumite ortograme, pe care să le scrie corect, în caiete; să înțeleagă și să rețină anumite expresii plastice sau paremiologice cu valoare morală, pe care să le poată utiliza cu convingere.

Pentru textele cu conținut istoric, elevii vor avea următoarele sarcini: să sesizeze notele definitorii ale unor reprezentări și noțiuni istorice, cum sînt cele referitoare la cronologie (epocă, perioadă, mileniu, secol etc.), la viața economică (muncă, unele de muncă), la organizarea socială și viața politică (clase

sociale, forme de stat, război drept sau nedrept); să trăiască emoții și sentimente adecvate, declanșate de forța evocatoare a faptelor de eroism, a evenimentelor istorice înscrise în textele de citire; să distingă elementele reale de cele fantastice (în cazul legendelor istorice, geografice); să analizeze sensul figurat al imaginilor artistice etc.; să exprime oral, impresiile create de lectura respectivă și îndrăznește să declanșeze în resorturile lor afective; să memoreze anumite fragmente semnificative (mai ales, în cazul textelor cu conținut istoric exprimate în versuri).

Pentru o altă specie epică, fabula, este bine ca elevii să distingă momentele alegorice; să interpreteze alegoria; să caracterizeze personajele alegorice (viețuitoare care vorbesc și se manifestă ca oameni); să desprindă modalitățile folosite de poet pentru conturarea personajelor (acțiune, limbaj) etc.; să descrie și să rețină valoarea educativă a „moralei”; să raporteze învățarea conținutului în „morală” la situații concrete din viața și din activitatea socială sau proprie.

În cazul textelor cu accente lirice elevii vor citi corect, curent, expresiv conținutul redat (de obicei în versuri); vor explica semnificația imaginilor artistice folosite de scriitor și le vor folosi în structuri noi; vor dezvoltă modul deosebit de exprimare a sentimentelor, sensul figurat al limbajului folosit de autor; vor asocia aceste imagini cu unele cunoștințe anterioare desprinse din textele narative, cu conținut istoric sau elemente din experiența lor de viață; vor retrăi stările emoționale trăite de autor în momentul creației; vor reține și utiliza, în contexte noi, figurile de stil întâlnite.

De exemplu, în lecția „Ascultă și uită-te bine: nu sînt copaci, sînt oameni!”, după Ioan Grigorescu, din manualul clasei a IV-a, obiectivele operaționale propuse pot fi: elevii să citească textul integral, menționînd ce simbolizează titlul; să sesizeze aspectul imperativ al titlului, marcat de semnul exclamării; să extragă cuvintele necunoscute și să le caute înțelesul; să construiască propoziții cu cuvintele: „mesager”, „stăp”, „legendă”, „a sălășlui”, iar altele cu cuvintele: „licoare”, „continent”, „a odrăslit”; să identifice în text cuvintele cu înțeles contrar celor de la exercițiul nr. 1 din manual: „lesne” și „îndreaptă”; să delimiteze fragmentele, orientîndu-se după planul din manual; să indice pe

hartă locul ocupat de codrii din Pasul Bratocea și Cotitura Buzăului; să distingă elementele reale de cele fantastice din legenda despre codrii de la Cotitura Buzăului; să redea foloasele pădurii, pe baza expresiei „pădurea este plămînu verde al omenirii”, referîndu-se și la îndatoririle oamenilor pentru ocrotirea pădurilor; să înțeleagă semnificația versurilor: „fiecare om, un copac!”, „un copac, un om!”, „fiecare pom e un om”, „să se uite la lemn ca la aur”; să distingă din text fragmentul care indică înțelepciunea și dragostea brigadierului silvic Andrei Pîrlănu pentru profesia sa și să explice zicala „codru-i frate cu românul”.

★

Definind clar și concret obiectivele instructiv-educative ale lecției de citire stabilind procedeele psihopedagogice și metodele menite să-i angajeze pe elevii pe plan cognitiv, afectiv-emoțional și volitiv-caracterial, învățătorii pot valorifica în condiții superioare întregul potențial educativ al textelor de citire.

Prof. EUGENIA ȘINCAN

Inspector principal de specialitate în Ministerul Educației și Învățămîntului

HOREA

Așa cum Miorița a devenit simbol a tot ce este mai strălucitor în poezia celor care semnează „poporul”, așa cum doina suspinată din caval înmănușează foșnetul lanurilor și al codrului ca simbol a tot ce este cînt desăvîrșit în plaiurile noastre, tot astfel și Horea a devenit simbol a tot ce are istoria înaintașilor noștri mai mare și mai zguduitoare, mai plin de avînt și de tragism, mai dens în tîlcuri și moștenire peste veacuri.

Horea, acel om care s-a numit Vasile Nicola Ursu din Albac, împreună cu Ioan Oargă din Cărpiniș, celui de t se spunea Cloșca, și cu Gheorghe Crișan din satul Vaca au ridicat și au finit istoria însăși în brațe, așa cum au purtat amarul și obida, revolta și chemarea la luptă.

Fiindcă Horea însemnează a lupta cu prețul suprem, pentru tot ce are omul mai omenească: drepturile sale, drepturile alor săi.

Fusese Horea cale lungă la Viena la împăratul, la Iosif al II-lea; fusese să ridice jugul asupririi.

Dar calea spre împlinire o va afla mult mai aproape, acolo, sub gorunul de la Tebea, acolo, în satul Mestecăniș, răs-

CUNOAȘTEREA PLAIURILOR NATALE ÎN CADRUL ÎNSUȘIRII CUNOȘTINȚELOR DESPRE NATURĂ

Pădurea eminesciană („Unde ești copilărie, cu pădurea ta, cu tot?” și „De treci prin de aramă de departe vezi albini / Și-auzi mindra glăsuire a pădurii de aramă”), lacul și teiul, locurile istorice ale luptelor marilor domnitori sînt doar cîteva din coordonatele plaiurilor natale pe care marele poet le-a purtat pretutindeni în împlinirea vieții, visurilor și versului său; carul cu boi și cîmpurile natale, molcome, ruda părinților și străbunilor lor, pe luncile Dimboviței, au intrat odată cu penelul lui Nicolae Grigorescu în antologia picturii naționale și universale; iar cîntecul ăranilor, de dor și de suferință, de cîntec de război și de bucurie, meleagurile bucovinene care au fost înscrise în nemuritoare opere — rapsozii, suite și multe alte creații — ale lui George Enescu, amintesc de aceleași orizonturi ale copilăriei, care au pătruns profund și pentru totdeauna în formarea sufletului și în neștersa amintire a fiecăruia.

Și dacă peisajul s-a înscris, de-a lungul veacurilor, printre dominantele cunoașterii și bogăției spirituale astăzi el capătă semnificații cu totul noi care adaugă, în profilul moral-spiritual al tinerilor zilelor noastre, sensurile înalte ale creației populare, stăpîn pe destinul său, făuritor al celei mai drepte și mai profunde amane din toate orînduirile sociale, ale realizărilor cu care ne mindrim și care vor ține peste vremuri ca semne ale epocii care poartă numele secretarului general al țărilor noastre.

Iată pentru ce devine necesară sădirea dragostei copilului — prin cunoaștere — în mediul său imediat, socio-economic și cultural-științific de la cele mai mici vârste, în condiții psiho-pedagogice, specifice vîrstelor respective. Astfel, pentru elevii ciclului primar, cărora, prin planurile și programele de învățămînt, le sînt prevăzute „Cunoștințe despre natură”, acest obiect de învățămînt le aduce un spor de posibilități de integrare în mediul înconjurător natural și social, un prim și important pas în cunoașterea plaiurilor natale îmbogățite în anii socializării, o lecție de patriotism clădit în flacăra dragostei și respectului față de tradiții, de realități prezente și de viitoare împliniri.

La ciclul primar, prin obiectul „Cunoștințe despre natură”, elevii învață și despre anotimp, ca modalitate de pătrundere, cu înțelegere științifică în fenomenele naturale ce au loc în mediul imediat înconjurător.

Publicăm, mai jos, experiența didactică, pe care o apreciem ca valoroasă, privind „anotimpul (e vorba de toamna pe care o încheiem zilele acestea), ca variabilă a predării învățării cunoștințelor despre natură”.

INTEGRAREA COPILOR INTR-UN SISTEM LARG DE CUNOȘTINȚE

Din păcate, poporul nostru a fost prins legat de natura în care trăiește, ribuindu-i sentimentele și gândurile. Emoționindu-se în fața frumuseții naturii — devenită simbol al permanenței —, omul a simțit dorința de apropiere cu natura.

Odată cu însușirea limbajului, copilul începe să solicite explicații despre tot ceea ce îl înconjoară. Acesta vine la școală cu multe noțiuni, rezultate din interacțiunea cu adulții sau din propria experiență. În școală, pornindu-se de la noțiunile empirice deținute de elevi, în îmbogățirea, precizarea și corectarea acestora se formează noțiunile științifice plecînd de la simplul la complex, în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor. Încă din primele clase, prin drumetii, excursii și observații dirijate, elevii au fost ajutați să înțeleagă semnificația faptelor, direcțiile lor de dezvoltare.

Pentru început, au observat că în natură există plante și animale (pornind de la cele mai apropiate lor, mai bine cunoscute — mărul, cîreșul, pîrul, ridichea, morcovul, găina, porcul, oaia, barba), apoi au trecut treptat (reluîndu-se de la centrul, de la stadiul descriptiv la descrierea unor noțiuni științifice și la integrarea lor într-un sistem mai larg de cunoștințe. Astfel, la clasele a III-a, elevii au clasificat plantele în: cereale, plante industriale, plante de pădure, lemn, pomi fructiferi, plante de apă. De asemenea, am lărgit sfera noțiunii „animal”, incluzînd: păsări, mamifere, pești, insecte. Cu cit elevii și-au îmbogățit cunoștințele despre natură, au evidențiat schimbările, transformările care au loc, mîscînd relațiile dintre viețuitoare și mediul lor și au înțeles treptat unele aspecte, termene ale interdependenței și condiționării reciproce ale fenomenelor din natură. Explicarea științifică a fenomenelor din natură este condiționată de aflarea surselor care le produc, de stabilirea condițiilor care influențează producerea lor.

Inv. MARIA MUCUȚĂ
Școala din Slobozia-Nouă,
județul Ialomița

În vîspala luptei peste satul Cărbunari, peste Crișcioc și Baia de Criș și Hălăgiu și peste culmile Munților Apuzi și peste Crișuri, pe Arieș și pe Mureș, spre Deva și spre Mureș, înspre Turda și Cluj. Așa au ajuns să spună că în Transilvania, în satele românești, atîția Horea sînt!

Cît de înfricoșată va fi fost nobilimea, cînd a vădit o osîndă atît de cumplită: izbîrea cu roata de la picioare pînă în cap — una din ultimele, dacă nu chiar ultima osîndă de asemenea sălbatică, din Europa.

Au trecut două veacuri de cînd Horea a intrat în baladă și în legendă și străducește ca un simbol de luptă pe bolta istoriei neamului nostru, cu vorbele sale, ultimele sale vorbe: „Mor pentru popor”.

La împlinirea a două veacuri, îl căutăm pe Horea și pe ajutoarele lui în istoria noastră înaintași — în inimă. Il purtăm cu mîndrie, cu mereu aducere amînt și cu legămînt că în această epocă a libertății pe care o trăim, vom pune, fără mențineri, mai departe, prin muncă și prin împliniri, eroismul și fapta la temelie construcției noastre socialiste.

ȘTEFAN C. TUDOR

ABORDARE PLURIDISCIPLINARĂ A CUNOȘTERII NATURII

În ziua de 16 septembrie, am planificat la clasa a III-a orele: de citire, cunoștințe despre natură, desen, muzică. Ziua respectivă a purtat devisa, scrisă pe tablă: „S-a ivit pe culme toamnă”. După cîteva considerații generale, am făcut delimitarea anotimpului, pe luni, amintînd și vechea denumire a lor.

Am identificat apoi elevii care s-au născut în acest anotimp și am precizat evenimentele istorice și politice importante. La prima oră, cea de citire, am citit poezia „Toamna” de O. Goga. La ora de cunoștințe, am comasat lecțiile „Plante de grădina” și „Plante de livadă”, insistînd asupra rozelor pămîntului ce se culeg. La muzică am planificat: „A ruginit frunza din vîi”, melancolia cîntecului intrînd în consonanță cu o stare naturală adecvată. La ora de desen, am aranjat un grup de fructe de toamnă pentru a realiza, cu acuarele, o natură moartă. La clasa a IV-a, am stabilit devisa: „E toamnă iar în calendar”. Prima oră a fost cea de lectură, cînd am citit elevilor „Rapsodia de toamnă” de G. Topirceanu, iar la ora de muzică am cîntat cîntecul „Toamna”.

Pentru următoarele două ore, am cuplat ora de cunoștințe despre natură cu aceea de desen, mergînd în vizită la livada C.A.P.-ului, unde elevii și-au adus ustensiile de desen pentru a cuprinde în culori un aspect specific toamnei.

Caracterizarea anotimpului nu s-a încheiat cu această zi care a marcat începutul său. La orele de citire și lectură, am planificat lecții cu referiri la toamnă. În cadrul orelor de „Cunoștințe despre natură”, elevii au observat fenomenele meteorologice caracteristice anotimpurilor (starea vremii, temperatura, poziția soarelui etc.).

Inv. STELIANA RĂDULESCU
Școala din Făgărașu Nou,
județul Tulcea

VALENȚE EDUCATIVE ALE PREDĂRII- ÎNVĂȚĂRII OBIECTULUI „CUNOȘTINȚE DESPRE NATURĂ”

Valorificarea conținutului formativ-educativ al fiecărui obiect de studiu, sporirea contribuției tuturor disciplinelor la educarea comunistă, revoluționară a elevilor, cultivarea dragostei față de patrie, partid și popor, a respectului față de muncă, constituie un obiectiv de bază al programelor școlare care direcționează activitatea didactică la clasele I-IV. Din experiența acumulată de-a lungul anilor, pot să afirm că una dintre disciplinele care oferă o bază solidă și atractivă pentru realizarea obiectivelor educative ale lecțiilor care este cea pe care o numim, cu un titlu generalizator, „Cunoștințe despre natură”. M-am oprit asupra acestui obiect de studiu deoarece am constatat că de cele mai multe ori în cadrul unor cercuri pedagogice, al comisiilor metodice etc., cînd se vorbește despre valoarea educativă a unor lecții, se dau exemple din manualele de limba română sau istorie, referirile la cunoștințele despre natură limitîndu-se, de obicei, la discuțiile cu privire la formarea bazelor concepției materialist-științifice despre lume și viață.

În cadrul lecțiilor consacrate observării mediului înconjurător, a unor ecosisteme (cîmp, pădure, dealuri), cu ocazia drumetii în împrejurimile orașului, am ținut să facem trecerea de la observarea plantelor într-un anumit anotimp și a unor fenomene naturale, la evidențierea muncii creatoare a omului care a intervenit cu puterea minții și a miinilor sale asupra

naturii, pentru a-i spori productivitatea, pentru a-i folosi rațional resursele.

De asemenea, pornind de la exemple concrete din jurul nostru, am subliniat necesitatea conservării unor elemente ale naturii, sădînd astfel germeii formării atitudinii active față de protecția naturii și a mediului înconjurător.

Problematica fondului educativ al studiului științelor naturii, în forma specifică ciclului primar, este, evident, mult mai complexă. În aceste cîteva rînduri, am încercat să arăt numai cîteva din procedeele și direcțiile care se află la îndemîna oricărui cadru didactic dornic să valorifice întreg potențialul științific și educativ al lecțiilor.

Inv. GEORGETA MĂNICĂ
Școala Specială de Băieți din Tirgoviste

DE LA VIZITA ÎN NATURĂ, LA CUNOAȘTEREA ZONELOR INDUSTRIALE

Vizitele efectuate în școală și în cartier, cu elevii clasei I, au contribuit la formarea primelor deprinderi de orientare, la îmbogățirea informațiilor, dar, mai ales, la înțelegerea acțiunii pe care elevii au descris-o în lecția „Clasa noastră” (Abecedar, pagina 7). Elevii au fost organizați pe grupe de serviciu la clasă și s-au angajat să-și îngrijească și păstreze clasa ca pe o floare.

Vizitînd parcurile orașului, le-am indicat să observe unele caracteristici ale anotimpului toamna (frunze îngălbenite, iarba și flori oflitate, covor multicolor de frunze, vreme rece, oamenii și copiii îmbrăcați cu haine groase). Aceștia au înțeles că parcurile înfrumusețează orașul și că sînt locuri de odihnă, în timpul liber, pentru adulții și copiii. Totodată, le-am explicat că fîntinile arteziene și plantele au o mare importanță în primăria și menținerea aerului curat.

La clasele a II-a, a III-a și a IV-a, apreciez că lecțiile-excursie în mediul local și în județ au fost interesante, au reușit să întărească motivația învățării

și să contribuie la formarea convingerilor științifice la elevi. La aceste clase, copiii recunosc arborii după trunchii, coroană, frunze și fructe. Aceștia și-au format noțiunile de copaci cu frunze căzătoare și copaci cu frunze veșnic verzi și pot să grupeze plantele și animalele sălbatice după criteriul: mediul de viață. Prin lecțiile-excursie, noțiunile și cunoștințele elevilor despre anotimpuri, plante, animale și diferite fenomene ale naturii se îmbogățesc. La aceste clase, pe baza observațiilor privitoare la schimbările vremii în acest anotimp (ca și în celelalte anotimpuri), elevii întocmesc „Calendarul naturii”, înțeleg și participă la activități practice (îngrijirea parcurilor, colectarea fructelor de pădure, a plantelor medicinale). La sfîrșitul fiecărei excursii elevii rămîn cu imagini frumoase despre locurile și obiectivele vizitate, realizîndu-se corelarea cunoștințelor teoretice cu natura și viața.

Vizitarea zonei industriale a orașului de către cele patru clase primare a contribuit la cunoașterea realizărilor zilelor noastre pe care elevii o împletesc cu sentimentul de mîndrie națională.

La clasa a IV-a, observațiile făcute cu prilejul activităților extrașcolare conduc la formarea concepției materialist-științifice la elevi, le permit acestora să sesizeze interdependența dintre componentele mediului înconjurător, legătura causală a unor fenomene din natură.

Inv. ELISABETA AVRAM
Liceul Pedagogic din Caransebeș,
județul Caraș-Severin

★
Experiența înfățișată se înscrie ca prima treaptă a integrării elevului de vîrstă mică în mediul său natural și socio-economic, urmînd ca, pe măsură ce se va afla în gimnaziu și, apoi, în liceu, să pătrundă mult mai în profunzime în privința valorificării formative a potențialului educativ a ceea ce numim plaiurile natale.

Grupaj realizat
de V. APOSTOL

Simpozion despre educația revoluționară a elevilor din ciclul primar

La Galați, prin grija filialelor Societății de Științe Filologice și Societății de Științe Matematice, a Inspectoratului Școlar Județean, a Casei Personalului Didactic și a Universității din Galați — în cadrul acțiunilor dedicate Congresului al XIII-lea al P.C.R. — s-a desfășurat în zilele de 3-4 noiembrie a.c. un simpozion pe tema: „Contribuția disciplinelor de învățămînt din ciclul primar la educația moral-politică, patriotică și revoluționară a elevilor, la pregătirea pentru muncă și viață”. Lucrările s-au desfășurat atît în plen, cu comunicări susținute de conf. univ. dr. Ion T. Radu, inspector general în Ministerul Educației și Învățămîntului, conf. univ. dr. Dumitru Vrabie de la Universitatea din Galați și profesorii Gh. S. Ștefănescu și Vasile Silișteanu, ambii de la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, cit și în dezbateri pe secțiile: „Modalități de valorificare a conținutului educativ al obiectelor de învățămînt din ciclul primar”, „Cultivarea interesului pentru lectură la elevii din ciclul primar”, „Didactica modernă în sprijinul optimizării predării-învățării limbii române în ciclul primar” și „Aspecte ale procesu-

lui de modernizare a învățămîntului matematic în ciclul primar”.

Cele 47 de comunicări susținute de cadre didactice din orașele și județele Galați și Tulcea, au pus în dezbatere idei valoroase reieșite din studiu, experiment și experiență la catedră, toate înscriindu-se ca o valoroasă contribuție la continuă perfecționare și modernizare a școlii românești contemporane.

R. G.

Zece promoții de „absolvenți” ai grădiniței

O valoroasă idee organizatorică a avut conducerea Grădiniței cu program prelungit Nr. 5 „I.F.E.T.” (cuplată cu creșă) din municipiul Piatra Neamț (directoare: Natalia Onofrei). Sărbătorirea, în această toamnă, a zece ani de la înființarea grădiniței a coincis cu primirea, festivă, a preșcolărilor grupelor mijlocii în organizația „Șoimii patriei” și, de asemenea, cu un cerc pedagogic al educatoarelor, totul desfășurîndu-se într-un cadru emoționant, desebit. Astfel, după un cald cuvînt de deschidere, prezentînd istoricul grădiniței, în prezența educatoarelor unității, a participanților la cercul pedagogic, a părinților, a reprezentanților Inspectoratului Școlar Județean, întreprinderii patronatoare, direcției sanitare, precum și a pionierilor de la Școala Nr. 27 — s-au perindat, prin fața noilor șoimi ai patriei, cite un „exponent” din cele zece generații de „absolvenți” ai grădiniței — de la cei ajunși acum uteciști, în prima treaptă de liceu și pionieri din clasele gimnaziale și primare, pînă la cel mai proaspăt „boboc” de clasa I — care, pe rînd, au împărtășit din emoțiile, gândurile, amintirile, ce îi leagă de grădinița lor, au exprimat cuvinte de dragoste și recunoștință față de educatoarea care le-a îndrumat primii pași în cunoaștere, au recitat, au cîntat. După ceremonialul propriu-zis, au fost ascuțite și proaspăt investiții șoimi ai patriei, care au primit binemeritetele insignne, cuscioane, flori, dulciuri.

DOINA STERESCU

Părinți!
Educatore, Învățători, Profesori!
A APĂRUT

„ALMANAHUL PĂRINȚILOR '85”
...conținînd un bogat și variat material educativ, științific, literar și informativ, ALMANAHUL PĂRINȚILOR reprezintă o lucrare de larg interes ce nu poate lipsi de pe masa de lucru a personalului didactic și a părinților. Se găsește la chioșcurile de difuzare a presei.

INTILNIRI COLEGIALE

Absolvenții Școlii Pedagogice de 6 ani din București, șos. Panduri — promoția 1964 — sînt invitați la intîlnirea după 20 de ani, pe data de 8 decembrie 1984. Relații se vor primi la telefoanele: 45 18 39 (Anghelina Maria) și 69 64 18 (Dinu Dobrița). Se va anunța participarea pînă la 25 noiembrie 1984.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE ÎN PREDAREA — ÎNVĂȚAREA MATEMATICII

Determinind obiectivele educative pentru predarea-învățarea matematicii, profesorul are de reținut un grup de obiective generale (de fapt, o reformulare a sarcinilor și scopurilor generale ale educației) și obiectivele specifice (aparținând unui profil sau treaptă de învățământ, precum și unei anumite specialități; în cazul nostru, matematica).

In munca de fiecare zi, cu elevii săi, profesorul de matematică își formulează obiectivele pe care le poate realiza printr-o anumită lecție sau activitate didactică, pornind, spre exemplu, de la cele șapte verbe ce exprimă acțiuni cu caracter cognitiv: a cunoaște, a exprima, a manipula, a alege, a analiza, a sintetiza și a evalua. Obiectivele ce se stabilesc de către profesor, pentru o anumită lecție sau altă activitate didactică, ca rezultate la care e necesar să ajungă elevul, sunt anumite obiective operaționale (cu caracter de lucru pentru profesor și cu disponibilități de a aduce modificări dorite în comportamentul elevilor).

Pentru a exemplifica, menționăm cinci situații de predare-învățare la matematică:

1) La lecția „Extragerea rădăcinii pătrate dintr-un produs, neefectuat și dintr-o fracție”, obiectivele informaționale, adică ceea ce urmează să facă profesorul, sunt:

- de a-i învăța pe elevi să extragă corect rădăcina pătrată dintr-un produs neefectuat;
- de a-i învăța pe elevi să extragă rădăcina pătrată dintr-o fracție, toate realizându-le prin exerciții directe și aplicații simple, iar obiectivele operaționale, adică ce urmează să știe elevii la sfârșitul lecției, sunt:

- să extragă corect rădăcina pătrată dintr-un produs;
- să extragă corect rădăcina pătrată dintr-o fracție rațională;
- să extragă corect rădăcina pătrată din combinații de produse și cituri;
- să aplice corect ordinea operațiilor în exerciții ce conțin și rădăcini pătrate.

2) La lecția „Congruența triunghiurilor”, obiectivele informaționale, adică ceea ce urmează să facă profesorul, sunt:

- însușirea corectă, folosirea cu exactitate și recunoașterea în diferite situații a noțiunii de congruență;
- formarea capacității de a înțelege, explica și analiza congruența triunghiurilor;

- formarea capacității de a formula și rezolva probleme, de a face analogii, iar obiectivele operaționale sunt:
- elevii să folosească cu exactitate regulile legate de proprietățile congruenței;
- elevii să poată construi, descoperi și demonstra că două triunghiuri sunt congruente;
- elevii să poată stabili legătura între cunoștințele însușite anterior și cele noi;
- elevii să opereze cu cunoștințele respective, să rezolve problemele și să creeze probleme noi.

3) La lecția „Operații cu mulțimi”, obiectivele informaționale, adică ceea ce e necesar să facă profesorul, sunt:

- prezentarea operațiilor cu mulțimi și anume: reuniunea, intersecția, diferența mulțimilor, complementarea unor mulțimi, produsul cartezian al mulțimilor;
- exemplificarea noțiunilor teoretice prin aplicații simple;
- rezolvarea de exerciții care includ operații cu mulțimi, iar obiectivele operaționale, adică ceea ce vor ști elevii la sfârșitul lecției, sunt:
- să folosească noțiunile predate;
- să poată calcula reuniunea, intersecția, diferența a două mulțimi, complementarea unei mulțimi în raport cu o mulțime totală, produsul cartezian al

door mulțimi în diferite cazuri;

- să generalizeze unele operații și deci să poată calcula reuniunea, intersecția, diferența și produsul cartezian a mai multor mulțimi;
- să reprezinte grafic operațiile cu mulțimi;
- să denumească câteva aplicații din știință și economie.

4) La lecția „Binomul lui Newton — aplicații” obiectivele informaționale, adică ceea ce urmează să facă profesorul, sunt:

- să verifice dacă elevii cunosc formula de dezvoltare a binomului lui Newton;
- să verifice dacă elevii cunosc formula termenului general din dezvoltarea binomului;
- să urmărească dacă elevii aleg tehnicile adecvate de calcul, iar obiectivele operaționale, adică ce urmează să știe elevii la sfârșitul lecției, sunt:
- să poată reproduce formula binomului lui Newton și să o poată aplica în cazuri concrete;
- să determine un termen cerut al dezvoltării binomului factor dat;
- să determine rangul unui termen în condiții date;
- să știe să aplice relația de recurență între termenii succesivi ai dezvoltării.

5) La lecția: „Teorema fundamentală a asemănării”. Cazurile de asemănare ale triunghiurilor, obiectivele informaționale, adică ceea ce urmează să facă profesorul, sunt:

- prezentarea noțiunii de asemănare a poligoanelor, în general, și a triunghiurilor, în mod special;
- prezentarea teoremei fundamentale a asemănării;
- prezentarea cazurilor de asemănare ale triunghiurilor; iar obiectivele operaționale, adică ce urmează să știe elevii la sfârșitul lecției, sunt:
- să utilizeze corect și să opereze cu noțiunile de raport de asemănare și laturile corespondente, să expună teorema fundamentală a asemănării și cazurile de congruență ale triunghiurilor;
- să exprime în limbaj matematic noțiunile pe care trebuie să le folosească;
- să manipuleze teorema fundamentală de asemănare și cazurile de asemănare ale triunghiurilor, în conformitate cu cerințele aplicațiilor;
- să aleagă pentru fiecare caz în parte tehnici adecvate de demonstrare a asemănării a două triunghiuri și tehnici adecvate de calcul;
- să analizeze cerințele fiecărei etape pentru a putea folosi tehnicile adecvate în demonstrarea congruenței a două triunghiuri;
- să sintetizeze rezultatele obținute la fiecare etapă;
- să evalueze răspunsurile corecte la fiecare etapă, precum și procedeele aplicat pentru a ajunge la soluție.

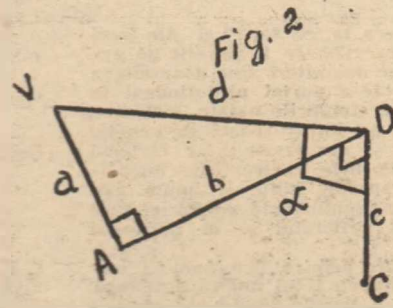
Obiectivele operaționale e bine să fie cunoscute și de elevi, pentru a lucra ei înșiși pe baza cunoașterii clare a ceea ce au de făcut. Cum vom aduce la cunoștința elevilor obiectivele operaționale ale lecției sau activității ce urmează să se desfășoare, aceasta se stabilește de fiecare profesor în parte: fie enunțarea lor la începutul lecției, fie la cite unul dintre subcapitole (urmând pașii logici ai învățării), fie sub forma enunțării sarcinilor de lucru ș.a. Important este ca profesorul să-și definească foarte exact obiectivele operaționale în interacțiune cu planul lecției, rezultatul final pentru fiecare lecție fiind un mănunchi de obiective operaționale și un plan de lecție (chiar dacă nu e detaliat în scris) cu care să organizăm buna desfășurare a fiecărei activități de predare-învățare.

Prof. PANAIT GELEP
Liceul Industrial Nr. 3 din Tulcea

Ele sint: dr. $AB \perp (VAD)$, dr. $CD \perp (VAD)$, dr. $VA \perp (ABCD)$, dr. $AD \perp (VAB)$, dr. $BC \perp (VAB)$.

Am cerut apoi elevilor ca activitate independentă să marcheze unghiurile drepte apărute în figură, drept consecință a celor afirmate mai sus și să justifice existența celor patru triunghiuri dreptunghice.

Am înlăturat din figură (model) segmentele (și piulițele) VC, VB, AB și BC și ele arată ca în figura 2.

Am adresat clasei întrebările: Cite perpendiculare există acum și care sint? ($a \perp x$, $b \perp c$, $d \perp c$); Care dintre ele au fost cunoscute și pe care anume le-am dovedit?

Se va scrie pe tablă astfel: Ip. $a \perp x$

$b \perp c$

$c \perp x$

$b \perp c$

Concluzie $d \perp c$

Fig. 3

ABCDEF-hexagon diagonale doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	ABCD-romb diagonale doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	ABCD-trapezoid diagonale doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	ABCD-trapezoid diagonale doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	ABCD-trapezoid diagonale doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$
doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$	doar $MOLE$ $AO=EO$ $BO=FO$

CORELAREA CUNOȘTINȚELOR ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

Învățământul nostru prevede ca limbile străine să se studieze în contextul realităților cotidiene, al formării unui limbaj specializat în meseria aleasă. Numai cu o astfel de concepție se poate asigura obiectivul fundamental al predării limbilor moderne în școală, anume, exprimarea liberă a elevilor în limba străină pe care o studiază și însușirea temeinică a culturii respective. La realizarea acestui obiectiv o însemnată deosebită prezintă și predarea elementelor de civilizație la orele de limbă străină. Aceasta este necesar să angajeze pregnant personalitatea elevului, să-i coreleze și să-i completeze cunoștințele acumulate prin celelalte discipline de învățământ. Aspectele de civilizație vor fi astfel predate, încât să se facă mereu apel la inteligența, sensibilitatea, imaginația, creativitatea elevilor, să se vizeze atât însușirea corectă a limbii cit și largirea orizontului de cultură, educarea simțului estetic.

Cum această temă este mai rar abordată în publicațiile noastre de specialitate, ne propunem să prezentăm, în continuare, pe baza propriei experiențe, câteva modalități de organizare și de desfășurare a unor astfel de lecții.

Lecția „Maramureș, terre et gens” din manualul de clasa a IX-a (anul V de studiu) a fost concepută sub forma unei excursii imaginare, la care a participat întreaga clasă. Un elev, desemnat ca ghid, a indicat pe hartă traseul ce urma a fi parcurs dintr-o zonă a Moldovei până în Maramureș, numind principalele orașe, formele de relief întâlnite. Am solicitat permanent elevii, adresându-le întrebări în legătură cu regiunile străbătute sub aspectele geografic, social-economic, cultural. Punctul terminus al excursiei fiind Maramureșul, care făcea subiectul lecției de predare, s-a insistat asupra diverselor aspecte legate de această regiune foarte bogată în tradiții, de un pitoresc deosebit, întreținându-se un permanent dialog cu clasa, făcându-se în mod constant apel la cunoștințele elevilor din domeniul literaturii, al artei populare, al geografiei. Consecvent principiului predării diferențiate, în funcție de profilul liceului, profil industrial în cazul nostru, de interesele elevilor, am insistat asupra obiectivelor industriale din Maramureș, exemplificând cu realizări deosebite ale industriilor din această parte a țării.

La clasa a X-a (anul VI de studiu), la lecția „Le Quartier Latin”, le-am propus elevilor o excursie imaginară, de astă dată, în orașul „Lumină”, oraș despre care elevii posedă unele date din cla-

Cu litere mici am notat dreptele, nu lungimea segmentelor.

Deoarece sint trei perpendiculare, teorema învățată astăzi se numește „Teorema celor trei perpendiculare” și a fost scrisă pe tablă ca subiect al lecției.

A urmat enunțarea teoremei și justificarea de către elevi că $d \perp c$ indiferent de poziția punctului V pe dreapta a. S-a cerut apoi evidențierea pe model a altui caz de aplicare a teoremei celor trei perpendiculare, iar ca activitate independentă le-am propus elevilor să justifice și să răspundă prin adevărat (A) sau fals (F) la situațiile reprezentate în figura 3 din subsolul articolului.

În încheiere, s-au rezolvat probleme accesibile din manual, care necesitau aplicarea teoremei celor trei perpendiculare.

În concluzie, pornind de la necesitatea rezolvării unei situații practice cu care s-ar putea confrunța în realitate, elevii au reușit, prin forțe proprii, să răspundă problemei în discuție și „să descopere” teorema celor trei perpendiculare, recunoscând aplicarea ei în diferite poziții.

Alegerea meseriei de constructor poate dobîndi o motivație trairică numai atunci cînd este bazată pe o temeinică pregătire teoretică generală.

Pornind de la o problemă practică, elevii au putut observa că practica rămîne nu numai teren de aplicare a noțiunilor, ci și un nesecat izvor de noi cunoștințe.

Prof. CONSTANTIN M. RUSEA
Școala din comuna Podul Dimboviței, județul Argeș

PORNIND DE LA O PROBLEMĂ PRACTICĂ DE GEOMETRIE

Cunoscînd importanța „Teoremei celor trei perpendiculare” în predarea geometriei în spațiu, îmi exprim un punct de vedere personal în predarea acestei teme, care s-a bucurat de apreciere unanimă în cadrul unei ședințe a Cercului pedagogic de specialitate din zona Cimpulung Muscel, județul Argeș.

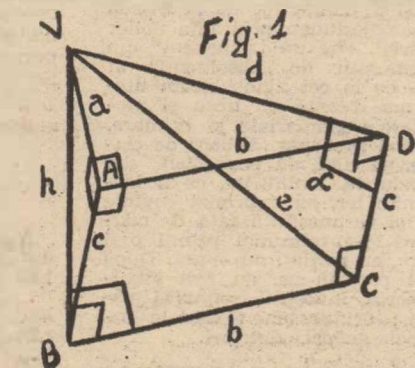
După discuțiile pregătitoare predării lecției, fără să anunț subiectul, am pornit în desfășurarea ei de la conținutul unei scrisori imaginare adresate de un constructor colectivului clasei a VIII-a. Conținutul scrisorii era următorul:

„Dragi elevi

Sînt constructor și sînt mîndru de profesiunea aleasă. La construirea unui acoperiș al unei case, iată ce mi s-a întimplat: Pe suprafața unei camere dreptunghiulare, într-un colț al ei, am ridicat un stîlp de 3 m perpendicular pe suprafața camerei. Apoi, ca să probez panta acoperișului, am așezat provizoriu pe capătul liber al stîlpului și pe cele trei colțuri rămase libere ale camerei trei gîpel.

Am probat cu vinclul și am observat că s-au format patru triunghiuri dreptunghice. Am căutat să-mi explic acest lucru, dar n-am reușit.

Vă rog mult să mă ajutați.”

„AM ÎNCEPUT MUNCA ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT ÎN ANUL 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE ȘI AL CELUI DE AL XIII-LEA CONGRES AL P.C.R.”

Primii ani la catedră

In numărul precedent al revistei noastre am solicitat tinerelor cadre didactice care s-au integrat, în această toamnă, în învățămînt, precum și celor care se află în primii ani de activitate didactică să ne scrie despre modul în care și-au asumat sarcinile de muncă, despre ajutorul primit și, eventual, despre dificultățile întâmpinate.

Această anchetă se realizează de redacția noastră, împreună cu Comitetul Unirii Sindicatelor din Învățămînt, Știință și Cultură.

Publicăm câteva scurte însemnări și opinii primite la redacție. Celelalte scrisori primite și cele pe care le vom primi le vom publica în ordinea sosirii la redacție.

PROMOȚIA ANULUI 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE ȘI A CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R.

Unele dintre cerințele de bază care se impun celui ce va practica, prin propria sa opțiune profesională, meseria plină de responsabilitate de „șlefuitor de conștiințe umane” sînt respectul și încurajarea omului. Consider că această conștiință de bază a vocației noastre profesionale se cere și mai mult simțită în cazul celor care lucrează în cadrul învățămîntului special, unde desfășurăm o activitate de recuperare a copiilor cu handicap intelectual.

Imi desășor activitatea într-o școală specială ajutătoare și sînt convinsă pe deplin că vizitele și practica pedagogică efectuate în mai multe școli de acest fel, pe parcursul celor patru ani de liceu, îmi aduc acum contribuția la elucidarea semnelor de întrebare care apar în primul an de ucenicie.

Ca absolventă a Liceului Pedagogic „Emil Bodnăraș”, promoția 1984, aș dori să exprim bucuria tuturor colegilor mei de a fi promoția anului 40 al libertății și al devenirii noastre și a Congresului al XIII-lea al P.C.R.

Cu acest prilej, noi ținem să mulțumim încă o dată tuturor celor ce ne-au sprijinit și ne-au ajutat să pășim în instituții de învățămînt (școli și grădinițe), unde, spre bucuria noastră, am fost întâmpinați cu căldura de cadrele cu experiență mai îndelungată, de conducerea școlii, de învățători și profesori care, chiar din prima zi de școală și, în același timp, prima zi a carierei de educatori, ne-au făcut să sperăm într-o integrare

rapidă. Acum, în preajma celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R., și noi, absolvenții, ne unim forțele cu cele ale cadrelor cu experiență și ne vom strădui să contribuim la ridicarea prestigiului școlilor din județ la cel mai înalt nivel.

Inv. RODICA NOHAI
Școala Specială Bivolari din comuna Vicovu de Sus, județul Suceava

A DOUA INTEGRARE PROFESIONALĂ

Cu patru ani în urmă, cînd am absolvit Liceul Pedagogic, am fost repartizată ca învățătoare în cartierul Ostroveni din Rm. Vilcea. Reușind la examenul de admitere în învățămîntul superior, am urmat cursurile Facultății de Matematică din Cluj-Napoca. M-am întors, acum, profesoară, tot în același cartier, într-o școală nouă, bine dotată, cu elevi dornici să afle tainele științelor, cu un colectiv didactic tînăr, care depune toate eforturile pentru a da societății tineri bine pregătiți, capabili să facă față tuturor sarcinilor ce le revin. Nu voi uita niciodată că mi-am început munca de profesoară în anul Congresului al XIII-lea al P.C.R., cu hotărîrea de a răspunde, prin fapte de muncă, îndemnuirilor cuprinse în magistrala Cuvîntare rostită de tovarășii Nicolae Ceaușescu, ctitorul învățămîntului românesc contemporan, la marca adunare populară de la Timișoara. Mă voi strădui să devin un bun educator, să fac totul ca, prin obiectul pe care-l predau — matematica — să contribuim la pregătirea pentru miine a unor buni specialiști, să îndeplinesc cu cinste misiunea și rolul pe care le am, alături de toate cadrele didactice, acelea de a înlătuiri neabătut politica partidului de ridicare a nivelului cunoștințelor și de formare a conștiinței

revoluționare a omului nou, constructor al socialismului.

Prof. MARIANA BARBU
Școala Nr. 10 din Rimnicu Vilcea

O TINĂRĂ FAMILIE ÎN ACTIVITATEA PEDAGOGICĂ

Atît eu, Constantin Popescu, cit și soția mea, Mădălina Popescu, sîntem absolvenți ai Facultății de Matematică a Universității din Cluj-Napoca, promoția 1984. Am avut bucuria de a fi repartizați amîndoi în municipiul Rimnicu Vilcea, județul Vilcea, eu la Școala Nr. 10, iar Mădălina la Școala Nr. 5. Sîntem încadrați ca profesori de matematică, la unitățile școlare menționate, din 1 septembrie 1984. Doresc să scot în evidență cîteva aspecte ale muncii depuse de colectivul de conducere al Școlii Nr. 10, în vederea integrării mele socio-profesionale, pentru a exemplifica sprijinul generos și îndrumarea atentă pe care le-am primit în perioada adaptării la cerințele profesiei pentru care m-am pregătit. Menționez că și soția mea s-a bucurat de același sprijin din partea conducerii Școlii Nr. 5.

Avînd în vedere că avem un copil în vîrstă de 3 ani, am solicitat Inspectoratului Școlar Județean o locuință. Mulțumită solicitudinii tovarășei inspector general adjunct Janetta Crînguş, care s-a ocupat personal de cererea noastră, în 19 septembrie am putut ocupa un apartament în zona Nord a orașului.

În momentul prezentării mele la post, am avut surpriza plăcută de a vedea că fac parte dintr-un colectiv tînăr și entuziast, ce muncește într-o școală nouă, clădirea școlii fiind dată în folosință în februarie 1984. Am fost primit cu bunăvoință de prof. Mihai Buharu, care, în calitate de director al școlii, cit și ca președinte al Comitetului Sindicatului Învățămînt din Rimnicu Vilcea, mi-a explicat amănunțit care sînt drepturile și îndatoririle mele ca profesor, care sînt sarcinile ce-mi revin, care sînt cerințele conducerii școlii în legătură cu activitatea mea și despre activitatea grupei școlare din școală.

Chiar din primele zile ale lunii septembrie, am fost solicitat în rezolvarea unor sarcini ale școlii, cum ar fi, de exemplu, elaborarea orarului, lucrînd, întotdeauna, alături de un alt cadru didactic, cu experiență, așa încît să am cui să cer ajutor și îndrumare.

Înainte de începerea anului școlar, am luat parte, alături de ceilalți absolvenți repartizați la Școala Nr. 10, la cîteva instructaje, organizate de conducerea școlii. Acestea au fost deosebit de utile pentru orientarea mea în vederea prestării

unei munci de calitate cu elevii și pionierii. Am aflat, astfel, care sînt atribuțiile profesorului de serviciu în școală, cum se completează catalogul și registrul matricol, cum să-mi organizez activitatea de diriginte (avînd clasa a VI-a B) și de comandant instructor al detașamentului de pionieri.

În 19 octombrie a.c. am fost cooptat în colectivul de conducere al școlii. Speranțele investite în mine prin acest act doresc să le răspund printr-un efort susținut pentru obținerea celor mai bune rezultate de muncă.

Prof. CONSTANTIN POPESCU
Școala Nr. 10 din Rimnicu Vilcea

OPINIILE UNUI DIRECTOR DE ȘCOALĂ

Integrarea noului absolvent în colectivul unei școli constituie și una dintre atribuțiile directorului.

În cei aproape 30 de ani de muncă la catedră, am auzit, și nu o dată, vorbindu-se despre „norocul” pe care l-au avut unii de a intra, de la început, într-un colectiv bun, unitar, dîndu-li-se posibilitatea să se formeze în spiritul muncii exigente și dăruite. Au fost însă și din aceia care nu au avut această șansă.

La tînărul absolvent, adaptarea are loc pe mai multe planuri și anume:

a) adaptarea socio-geografică; absolventul poate veni din alt mediu geografic, social, a trăit, poate, toată viața la oraș și va trebui să se obișnuiască cu mediul rural, cu activitatea obștească și cea de la cîminul cultural; să se integreze în viața satului.

b) adaptarea în noul colectiv și, în special, adaptarea de la vechea formă de muncă, de a învăța și de a da examene, la noua formă de activitate, și anume, de a învăța și educa pe alții.

c) absolventul are acum statutul de cadru didactic și altă responsabilitate, el trece de la un colectiv de învățură, unitar ca vîrstă, la un colectiv de activitate didactică eterogenă ca vîrstă.

Ținînd seama de aceste lucruri, întregul colectiv didactic al școlii are îndatorirea să îl ajute pe tînărul dascăl să se integreze în noua activitate. Integrarea începe chiar cu cazarea, aceasta influențînd asupra vieții și pregătirii absolventului.

Intrat în școală, directorul și colectivul de catedră din care va face parte vor discuta despre programe, manuale, elevi, sarcinile ce-i revin educatorului. La început, asistențele care se vor face vor fi anunțate, făcîndu-i-se propunătorului recomandări, dacă este cazul, și apucîndu-se felul în care s-a predat. Planurile de lecții vor fi verificate cu regularitate și atenție de către director și responsabilul de catedră, ajutîndu-l să le perfecționeze. Sarcinile trasate să nu fie multe pentru început, pentru a nu duce la suprasolicitare. Îl vom ajuta să le ducă la bun sfîrșit cu competență și exigență.

Prof. AVRAM NISTOR
directorul Școlii Nr. 1 din Bradu-Pitești, județul Argeș

DUPĂ ANI ÎNDELUNGAȚI DE ACTIVITATE

Debutul activității profesionale l-am făcut la școala din comuna natală, Putna. Pășind pragul școlii ca tînăr absolvent, conștient de răspunderea ce mi-o asumam, mi-am propus s-o îndeplinesc cu dragoste, demnitate și dăruire.

În momentul de debut al activității profesionale dispunem de un volum suficient de informații, priceperi și deprinderi pedagogice în vederea orientării în complexitatea realităților școlare. Pentru a mă integra în activitățile multiple pe care le implică procesul instructiv-educativ și pentru perfecționarea continuă a muncii mele, școala mi-a oferit numeroase forme.

Printre aceste forme, amintesc mai întîi învățămîntul politico-ideologic, care mi-a dat prilejul să cunosc aspectele majore ale politiciii partidului și statului nostru, sarcinile ce revin școlii și slujitorilor ei, orientîndu-mi astfel activitatea de zi cu zi și de perspectivă. Prin asistențe și inter-asistențe am primit îndrumări prețioase din partea conducerii școlii și a colegilor cu multă experiență, am învățat din activitatea acestora, desfășurată cu multă pricepere la clasă. Activitatea comisiei metodice a învățătorilor, cercurilor pedagogice desfășurate prin lecțiile deschise, referate și dezbateri, prin informări științifice, mi-au oferit prilejul confruntării de idei în domeniul specialității, al eficienței diferitelor metodologii utilizate în lecție etc.

Alături de aceste forme colective de activitate, care mi-au asigurat integrarea socio-profesională, studiul individual a avut și el un rol de necontestat. Aceeași importanță privind integrarea a avut-o însăși activitatea concretă pe care am desfășurat-o; cu tot sprijinul primit, fiecare sarcină am rezolvat-o totdeauna la timp, reușind să cîștig încredere în propria-mi personalitate, chiar dacă rezultatele n-au aparut dintr-o dată.

Inv. MARIA GHETĂU
Școala din Putna, județul Suceava

Munca cere minte, brațe și inimă

Păstrasem în memorie Găeștiul ca pe o așezare modestă a județului Dimbovița care, fiind în apropierea Tirgovștei, trăia oarecum în umbra gloriei sale trecute și prezente. Recent, am avut însă revelația să cunosc un oraș schimbat din temelii, cu construcții moderne, trainice și frumoase, încă în plină dezvoltare industrială și edilitară. Din vechiul oraș a rămas abundența vegetală, și ea rînduită însă în parcuri, grădini și zone verzi care îmbracă orașul tot, dîndu-i acea aură de liniște și pace, de tihnă și de curățenie proprie orașelor de provincie.

Ultimii 19 ani de rodnică împliniri au înscris și orașul Găești între centrele cu o puternică industrie și economie, care i-au schimbat radical nu numai înfățișarea, ci și statutul social, întreaga viață a locuitorilor săi. Aici, în Găeștiul altădată fără mare importanță economică, există acum cîteva întreprinderi cu deosebită pondere în economia națională: Întreprinderea de Frigidere, Întreprinderea de Utilaj Chimic, Întreprinderea Mecanică pentru Petrol.

Poate, roade ale politiciii înțelepte a partidului nostru, a secretarului său general, se datorează muncii, hărniciei, inteligenței creatoare a oamenilor acestor locuri care, mulți dintre ei, din lucrători pricepuți ai ogoarelor, au învățat, în acești ani, să fie pricepuți muncitori, specialiști de înaltă tehnicitate ai obiectivelor industriale pe care și le-au construit.

Munca, munca îndrîjită, tenace, eroică, făcută cu dragoste, cu dăruire și pasiune creatoare, cu forța brațelor, a minții, dar și cu căldura inimii, munca al cărui alfabet îl înveți acasă, de la părinți, și la școală, de la educatori, învățători și profesori — așa cum frumos spunea Gheorghe Radu, președintele comitetului cetățenesc de părinți de la Liceul Industrial Nr. 1 — reprezintă avutul cel mai de preț al oamenilor de aici.

Ceea ce mi-am propus deci să abordez la întîlnirea cu reprezentanții familiei, ai liceului amintit și ai Școlii Nr. 6 — educația prin și pentru muncă a elevilor — era o temă la îndemînă, familiară și „la

inima” interlocutorilor mei. La început, o primă constatare: perfectă colaborare și înțelegere, unitate de gîndire și de acțiune între unitățile de învățămînt amintite și comitetele cetățenesti de părinți, fără de care, firește, nu se poate desfășura activitatea de educare a elevilor.

Gheorghe Radu, tehnician principal la Întreprinderea de Utilaj Chimic ce patronază Liceul Industrial Nr. 1, este absolvent al primei promoții de elevi seraliști ai liceului (înființat în anul 1972), iar Radu Tudor, directorul liceului, i-a fost, pe atunci, profesor de matematică. Împreună, în calitatea pe care o dețin, au statornicit în liceu un principiu fundamental: dragostea și respectul față de muncă, drept reper, punct de pornire în învățarea oricărei meserii. Elevii liceului, în majoritate din comuncle și satele învecinate Găeștiului (Mătăsaru, Gura Șuții, Șelaru, Scheiu) au venit aici să învețe meseriile de sudor, strungar, turnător, formator, lăcătuș mecanic, mai pe scurt, să devină ceea ce presupune partea mecanică a Întreprinderii de Utilaj Chimic, echipa sa de intervenție. Deci, acei oameni capabili ca, prin cunoștințele, prin capacitatea, operativitatea, promptitudinea, spiritul lor de sacrificiu chiar, să poată face ca agregatele, aparatele și mașinile întreprinderii să funcționeze în condiții optime. Nu a fost și nu este nici simplu, nici ușor, dar faptele arată că, tot prin muncă, se ajunge la rezultate bune. Elevii proveniți din mediul rural sînt educați, de cum fac primii pași, în spiritul muncii, al respectului pentru ea: muncesc în gospodărie, alături de părinți. În școală, înveți acum și ceea ce este necesar profesiei, după un alfabet metodic și riguros conceput, la care participă, deopotrivă, și părinții. Lectorate, întîlniri elevi-părinți, ce se desfășoară în școală, în întreprinderile la care muncesc mulți dintre părinții lor, întîlniri cu muncitorii unde se dezbate teme ca: „Idealul de viață”; „Dragostea și respectul față de muncă”; „Exemplul părinților — etalon în opțiunea profesională și în comportament”; „Contribuția familiei la orientarea profesională”; „Ce înseamnă noua

calitate a muncii și a vieții”, o bogată activitate de prezentare și explicare a conținutului meseriilor, a perspectivelor dezvoltării județului, orașului, conținute mai ales în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea, sînt cîteva dintre modalitățile educației pentru muncă folosite de liceul amintit. Asemenea acțiuni se organizează, cum imi spunea Mihai Nicolae, directorul Școlii Nr. 6, și cu elevii și părinții acestei școli. Apoi, în școală se cultivă exigența față de propria muncă, de munca lor de elevi, care înseamnă învățătura, pregătirea teoretică și practică pentru însușirea temeinică a meseriei. Două noțiuni sincrone, inseparabile, privity astfel și de profesori și de elevi.

Drept consecință: de la Școala Nr. 1 — frunță pe județ — foștii elevi ai clasei a VIII-a sînt acum elevi ai celor două licee, intrînd cu rezultate foarte bune. Ceilalți înveți acum — cataloagele înregistreează note bune și foarte bune — să devină muncitori pricepuți ai Întreprinderii de Frigidere care patronază școala, executînd, cu pricepere, în ateliere, comenzi necesare diferitelor sale secții.

Liceul, pepinieră de forță de muncă a Întreprinderii de Utilaj-Chimic — majoritatea absolvenților săi lucrează acolo — este sprijinit de conducerea sa, de părinții elevilor, cu deosebită grijă, începînd cu asigurarea unei bune baze materiale și pînă la vizitele săptămînale reciproce: ale conducerii sale și ale directorului liceului. Un fapt demn de consemnat: din treapta a II-a, elevii desfășoară instruirea și pregătirea practică numai în întreprindere, sub îndrumarea directă a celor mai buni specialiști și în atmosfera de muncă și exigență specifică acestui important obiectiv al industriei noastre chimice.

Am întîlnit mulți elevi intrînd sau ieșînd din întreprindere. În haine de lucru, ca și părinții lor. Pe cei mici i-am văzut în parcurile pe care le au în grijă, curățînd altele și straturile de ploaia aramică a frunzelor. Și mi-am amintit de ce-mi spusese fostul elev seralist Gheorghe Radu, acum președinte al comitetului cetățenesc de părinți la Liceul Industrial Nr. 1, că, aici, la Găești, totul se face prin iscusința minții, prin forța brațelor, prin căldura inimii...

MONICA ROBEA

MARELE FORUM AL COMUNIȘTILOR

Moment de excepțională însemnătate în viața și activitatea partidului și poporului

Educarea comunistă, revoluționară a tinerei generații — sarcină a Organizației Pionierilor

Apropierea Marelui Forum al Comuniștilor constituie pentru toți copiii țării și cadrele care le îndrumă activitatea un felicit prilej de a-și exprima profunda aderență la orientările și direcțiile viitoare de dezvoltare a societății românești, prefigurate în proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., de a-și uni glasul cu al tuturor fiilor țării în a susține din adâncul inimilor hotărârile tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, să fie reale în suprema funcție de secretar general al partidului, garanție sigură a continuității măreții opere de edificare a socialismului și comunismului în România.

Ansamblul manifestărilor politico-educative dedicate de Organizația Pionierilor și Organizația Șoimii Patriei celui de al XIII-lea Congres al partidului asigură un minunat cadru pentru evidențierea contribuției determinante a tovarășului Nicolae Ceaușescu, gemul strateg și creator de țară, la fundamentarea concepțiilor științifice originale privind creșterea și educarea tinerei generații, la organizarea și îndrumarea organizațiilor de copii; pentru a pune în lumină, cu dragoste și recunoștință, strălucita și necesitățile activitate revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu consacrată asigurării celor mai bune condiții de muncă, învățură și viață pentru tinera generație — „fondul de aur al națiunii”.

Retrospectiva mișcării revoluționare de copii din țara noastră în cei 19 ani de mărșă impliniri și perspective care marchează intervalul dintre Congresele al IX-lea și al XIII-lea ale partidului ne îndreptățește să afirmăm că întreaga evoluție a Organizației Pionierilor se află sub semnul vieții și activității tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, prin forța sa morală și munca sa neprecupțită, determină, cu pasiune și dăruire, cu elan revoluționar și clarvăzătoare putere de decizie și, în același timp, cu părintească dragoste și înțelegere, mersul ascendent al organizațiilor de copii.

Potrivit concepției secretarului general al partidului, în realizarea sarcinilor complexe ale procesului de educație comunistă, fundamentale pentru activitatea organizațiilor de copii sînt primordial conducerea nemijlocit de către partid, precum și cel al asigurării unității și continuității acestui proces de la cea mai fragedă vîrstă, prin tonlucurarea strînsă a organizațiilor de copii și tinerei cu școala, familia și cu ceilalți factori cu responsabilități în educarea tinerei generații.

Rezultantă a acțiunii coordonate a tuturor factorilor, educația comunistă pornește de la faptul că tinera generație reprezintă o puternică forță socială. Statutul de factor social-economic activ atribuit tinerei generații își găsește o elocventă confirmare în concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la educarea prin și pentru muncă a copiilor, în centrul căreia se situează cultul muncii, munca fiind principalul mijloc de formare a personalității umane, singurul izvor al bunăstării și fericirii.

Educarea copiilor în spiritul dragostei față de patrie, partid și popor, cunoaș-

terea și prețuirea tradițiilor revoluționare de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului pentru libertate națională și socială, valorificarea istoriei naționale, ca puternic factor de educare patriotică, cultivarea sentimentelor de mîndrie pentru realizările obținute în anii socialismului și a dorinței de a contribui la ridicarea patriei pe noi culmi de progres și civilizație constituie, de asemenea, o coordonată fundamentală a activității Organizației Pionierilor și a Organizației Șoimii Patriei.

Organizațiilor de copii, apreciate de secretarul general al partidului ca adevărate școli ale uceniciei social-politice, le revine ca principală sarcină educarea moral-civică, realizată în strînsă legătură cu educația politică și patriotică, care, potrivit concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu, trebuie să asigure atât formarea conștiinței cit și a comportamentului moral-politic al copiilor, angajarea acestora într-un proces conștient de auto-modelare conform portretului tinărului comunist, cu înaltate trasături de voință și caracter, luptător activ pentru promovarea nouului, pentru înfăptuirea unor rezultate calitative în toate domeniile de activitate, apt să înfăptuiască orice misiune încredințată de partid, de popor, să-și asume răspunderi și să acționeze spre a le îndeplini în bune condiții.

Grupa și atenția neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu față de problemele educației comuniste a copiilor își găsește expresia și în preocuparea pentru îmbunătățirea constantă a activității culturale, artistice și sportiv-turistice. Creații ale partidului de mărșă impliniri inaugurate de Congresul al IX-lea al P.C.R., Festivalul Național „Cîntarea României” și Compoziția Națională „Daciada”, valorifică edgile de educație, potențialul creator al copiilor, le cultivă aptitudinile și talentele artistice, le dezvoltă interesul pentru practicarea exercițiilor fizice, a sportului și turismului în vederea creșterii unor generații sănătoase, bine dezvoltate fizic și intelectual, pregătite temeinic pentru muncă și viață.

Apropierea și sistemul de democrație socialistă, secretarul general al partidului, acordă tinerei generații un loc de prim ordin în viața social-politică a țării. Organizațiile Pionierilor revenindu-le, pe baza acestei concepții, sarcina de a acționa cu maximă responsabilitate spre a-și deprinde pe copii cu exercițiul autoconducerii, al antrenării sistematice la dobîndirea și organizarea propriei activități, al participării active la perfecționarea formelor de activitate și a stimulării de muncă la toate nivelurile.

Abordînd problemele fundamentale ale procesului complex al educației comuniste, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază constant necesitatea creșterii nivelului tinerei generații în contextul transformărilor revoluționare ale contemporaneității, în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună. În acest sens, Organizația Pionierilor și Comitetului Național Român pentru UNICEF le revine sarcina promovării principiilor politice externe a partidului și statului nostru, a strălucitelor inițiative de pace și colaborare ale președintelui României, precum și a marșării, în mod corespunzător prin acțiuni specifice, a Anului Internațional al Tineretului sub deviza „Participare — Dezvoltare — Pace”, adoptat de O.N.U. la inițiativa României.

RODICA COSTACHE
șef comisie la Consiliul Național al Organizației Pionierilor

Marile evenimente ale țării în atenția copiilor

Cunoscînd particularitățile psihice ale copiilor în general și ale grupei mari în special, încă de la începutul anului școlar m-am gândit cum să-i familiarizez cu evenimentul predominant al anului — „Congresul al XIII-lea al partidului”.

Datorită faptului că noțiunile de patrie, partid, congres au un conținut abstract, am procedat astfel: pentru a cunoaște cartierul în care locuiesc, obiectivele sale social-culturale, am organizat o plimbare cu copiii. Cu acest prilej, am discutat despre importanța acestora, subliniind, totodată, că au fost construite în ultimii ani. „Să ne cunoaștem orașul iubit” am intitulat excursia organizată în București pentru a cunoaște înfățișarea actuală a orașului. Pe lângă noile cartiere, fabricile și uzinele pe care le-au văzut copiii, le-am arătat Sala Palatului, explicîndu-le că aici au loc ședințele pe care le organizează tovarășul Nicolae

Ceaușescu cu oamenii muncii, unde discută despre felul cum trebuie să muncească mai bine pentru a face țara mai bogată și mai frumoasă.

În altă zi, am discutat cu copiii despre ceea ce au văzut în timpul excursiei, le-am făcut proiectii cu obiectivele importante văzute, le-am cerut să le recunoască și să le sublinieze importanța. Pentru a sistematiza cunoștințele primite în timpul plimbărilor și excursiei, am ținut o convorbire tematică în cadrul activităților de educație moral-politică și patriotică intitulată: „București, capitala țării”. În finalul activității, am subliniat că toate aceste realizări se datoresc muncii neobosite a întregului popor sub îndrumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. „Partidul, Ceaușescu, România” s-a numit o altă acțiune, de data aceasta în cadrul Organizației „Șoimii Patriei”, activitate

practică în care copiii au confecționat un album cu imagini reprezentînd aspecte din timpul ședințelor prezidate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, realizări importante ale poporului nostru (Metroul, Sala Polivalentă, Aeroportul Otopeni, Teatrul Național etc.), aspecte ale satului românesc. Acțiunea s-a realizat în colaborare cu pionierii Școlii Nr. 169.

Urmărind evenimentele politice ale zilei, în cadrul momentului patriotic, am discutat cu copiii despre vizita pe care a făcut-o tovarășul Nicolae Ceaușescu în județul Olt, cu prilejul Zilei Recoltei.

După ce am considerat că au suficientă cunoștință, am organizat convorbirea cu tema: „Congresul al XIII-lea — sărbătoarea întregului popor”. În acest sens, le-am explicat, pe înțelesul lor, ce este un congres — o ședință de lucru, la care participă cei mai buni oameni ai muncii din toată țara, unde discută cum să facă România mai înfloritoare, pentru ca toți copiii să se joace în liniște și în pace.

Educatore VICTORIA MUNTEANU
directoarea Grădiniței Nr. 94
din București

Intrarea copiilor în Organizația „Șoimii Patriei”, moment cu profunde semnificații patriotice

Educația patriotică la copiii preșcolari și la școlarii mici va îmbrăca forme și modalități de realizare specifice vârstei. Aceste vârste, îndeosebi vîrsta preșcolară, au ca element caracteristic predominarea unei anumite sensibilități: procesele afective devin corolarul întregii activități și comportării. Preșcolarul și școlarul mic nu acționează pentru că „trebuie”, ci fiindcă „doresc” să facă fapte bune, doresc să fie lăudați și iubiți de părinți, de educatoare, de cei din jur. Este vîrsta la care copilul judecă lumea mai mult după raporturile afective pe care le stabilește între „el” și „ea”. Preșcolarii apreciază educatoarea nu după „cît știe”, ci după „cum se poartă” cu copiii, după cît este de blîndă sau de austeră. Insistăm asupra acestei trăsături dominante a vârstei, deoarece ea trebuie bine cunoscută și folosită eficient în educație. Copiii la vîrsta cînd devin „șoimi ai patriei” sînt firi deosebit de sensibile, știu să se dăruiească cu toată ființa lor; adesea sînt zguduți sau fermecați de întâmplările de la teatrul de păpuși, sau dintr-o poveste reușită. De aceea ei își doresc educatori cu „mult suflet”, se atasează de cei care știu să-i apropie cu gingașia și delicatețea specifice copiilor.

Intrarea în Organizația „Șoimii Patriei” poate constitui un eveniment deosebit de important în viața copiilor. A pune în fața copilului perspectiva de a deveni „șoim al patriei” înseamnă a-i da încredere în forțele sale, a-l convinge că va fi ajutat să se împlinescă și deci să depășească stadiul de ființă „mică, neputincioasă, neștiutoare...”

Realitatea poate convinge pe orice observator atent că „perspectiva” de a deveni „șoim al patriei” devine deosebit de mobilizatoare pentru majoritatea copiilor, atunci cînd ea are la bază o motivație socială puternică. O notă proastă, de exemplu, îl chinuie mai puțin pe sensibilul școlar de șase ani, decît amenințarea că nu va fi primit în organizația copiilor cinstiți și harnici.

Primirea în organizație oferă, deci, educatorilor prilejul de a atribui întregii activități desfășurate un sens profund patriotic. Se pierd niște posibilități reale atunci cînd intrarea în organizație se face formal, în pripă, fără o pregătire educativă și psihologică temeinică.

Din observațiile culese din mai multe grădinițe și școli am reținut preocuparea meritore a multor cadre didactice de a face din „intrarea” în organizație un eveniment deosebit, care să facă să vibreze sufletele sensibile ale copiilor.

Avînd în vedere și unele aspecte mai puțin realizate în unele colective școlare, ne permitem să facem cîteva propuneri, menite să ducă la o mai bună organizare a activității premergătoare intrării în organizația „Șoimii patriei”, precum și la sporirea eficienței sale educative.

1. Copiii la vîrsta cînd devin „șoimi ai patriei” sînt strîns legați afectiv de părinți, întâmplările lor cotidiene sînt aduse la cunoștința părinților; micile și marile lor necazuri și bucurii devin evenimente de familie. Mulți părinți dau dovadă de multă receptivitate, dar mai rămîn unii părinți care nu dau importanță „micilor evenimente” și manifestă o conștientă indiferență. De aceea, considerăm necesar ca grădinița și școala să-i pregătească și pe părinți pentru acest eveniment cu profunde implicații educative.

părinții, arătîndu-le cum pot folosi elanul și dorințele copiilor spre a-i ajuta să devină mai buni, cum pot proceda ca întrecaga muncă să capete o semnificație patriotică mai evidentă.

3. În activitatea premergătoare intrării în organizație să se urmărească unele sarcini precise pe linia educației patriotice.

Programul educativ din grădiniță sau din școală să fie corelat cu această perspectivă, deosebit de mobilizatoare pentru copii. În cadrul activităților didactice, dar și în cele extradidactice se pot găsi teme accesibile prin care să se cultive dragostea pentru patrie și stimă pentru conducătorii ei. Prin povestiri, lecturi, prin filme, cit și prin diferite vizite și excursii se pot cultiva respectul pentru educatori, pentru părinți și bunici, se poate dezvolta atașamentul pentru școală, pentru locurile natale.

La această vîrstă accentul va cădea nu pe definirea unor noțiuni social-politice, ci pe trezirea unor emoții și sentimente cu semnificații patriotice. Deci nu definiții seci, dar povestiri vibrante, spectacole, vizite și excursii, comentate accesibil vîrstei.

4. Pregătirea acestui eveniment să nu capete caracter de „campanie”, să nu se realizeze în grabă pentru a nu depăși termenul fixat.

Am constatat faptul că la unele colective școlare programul festivității de intrare în organizație a avut un conținut educativ, dar pregătirea lui (învățarea cîntecelor, a poeziilor) s-a realizat individual sau în grupuri mici, neglijîndu-se explicarea semnificației lui, a mesajului patriotic la toți copiii care urmau să devină „șoimi ai patriei”.

5. Festivitatea prilejuită de intrarea în organizație să se fixeze la o dată și o oră potrivită, astfel încît să poată participa majoritatea părinților, precum și alți oaspeți invitați, așa cum prevede regulamentul.

La unele unități școlare, festivitatea a avut loc fie la muzeu, locuri istorice, fie la întreprinderea unde erau angajați mulți părinți ai copiilor, deci ea a constituit un eveniment memorabil, atît pentru copii, cit și pentru părinți.

6. Conform regulamentului, un detașament de pionieri sprijină festivitatea de intrare în organizație, precum și activitatea ulterioară a „șoimilor patriei”. Este de dorit ca această colaborare, sub îndrumarea comandanților-instructori, să devină permanentă. Pionierii să-i învețe pe cei mici să comande și să se supună, să aibă inițiativă, dar să știe să asculte, să-i ajute treptat să-și însușească arta conducerii și a autoconducerii.

7. În activitatea premergătoare intrării în organizație și apoi în viața organizației, predominantă să devină „educația pozitivă”, iar ponderea „educației negative” să fie cit mai mică.

Prin „educația pozitivă” înțelegem acea influență prin care copilul este stimulat, i se cere să fie mereu activ, să realizeze lucruri tot mai bune, pe cînd „educația negativă” presupune frînarea activității, amenințarea copilului, penalizarea greșelilor.

La această vîrstă copiii se caracterizează prin multă vioiciune și printr-o permanentă activitate și preocupare. Important este să fie canalizate aceste tendințe firești și să nu se încerce stăvilierea lor prin amenințări și pedepse. De educatorii să folosească cit mai puțin opreliștile: „n-ai voie!”, „vei fi pedepsit!”, „nu vei deveni șoim...” etc. Ele să fie înlocuite cu indemnurile: „încearcă și fă aceste lucruri”, „vei reuși!”, „poți și mai bine”, „ai făcut o faptă bună...”

Îndatorirea „șoimilor patriei” este: „în fiecare zi o faptă bună!”. Tocmai aceasta să devină preocuparea părinților; să-i învățăm să facă cit mai multe fapte bune și să-i deprindem treptat să le facă mereu, să crească drept și curajoși, adevărați patrioți cu care să ne putem mîndri și care să devină fala viitorului.

Lector univ. dr. VALERIA MUREȘAN
Universitatea din Timișoara